

НАЦРТ ЗАКОНА О ПРЕВОЗУ ПУТНИКА У ДРУМСКОМ САОБРАЋАЈУ

I. УВОДНЕ ОДРЕДБЕ

Члан 1.

Овим законом уређују се услови и начин: обављања јавног превоза путника и превоза лица за сопствене потребе у друмском саобраћају у домаћем и међународном превозу путника; пружање станичних услуга на аутобуским станицама и инспекцијски надзор.

Члан 2.

Поједини изрази, употребљени у овом закону, имају следећа значења:

1) *аутобус* је возило за превоз путника које има више од девет места за седење укључујући и место за седење возача;

2) *аутобуска станица* је саобраћајни објект у коме се врши пријем и отпрема аутобуса, укрцавање и искрцавање путника и пртљага, продаја и издавање возних карата и других превозних исправа, давање обавештења о превозу и пружање других услуга у вези са превозом;

3) *аутобуско стајалиште* је изграђен простор ван коловоза или прописно обележена површина на коловозу, намењена за заустављање аутобуса ради укрцавања и искрцавања путника и утовара и истовара пртљага;

4) *билатерални превоз* је превоз који се обавља између Републике Србије и друге државе;

5) *БИС превоз* је обављање линијског превоза додатним аутобусима истог превозника по истом реду вожње, при чему је дозвољено да превозник не користи поједина аутобуска стајалишта, односно аутобуске станице;

6) *ванлинијски превоз* је јавни превоз за који се итинерер и други услови превоза утврђују посебно за сваки превоз;

7) *даљинар* је акт којим је утврђена удаљеност у километрима са минималним временима вожње аутобуса између аутобуских станица, односно аутобуских стајалишта у обављању међумесног превоза;

8) *дозвола* је јавна исправа којом се превознику дозвољава обављање одређене врсте међународног превоза путника на територији државе чији је надлежни орган донео акт о издавању дозволе;

9) *домаћи превоз* је превоз који обавља домаћи превозник између појединих места на територији Републике Србије;

10) *домаћи превозник* је превозник чије се седиште налази на територији Републике Србије;

11) *извод лиценце за превоз* је јавна исправа којом надлежни орган потврђује да је аутобус којим домаћи превозник обавља јавни превоз путника унет у решење о издавању лиценце за превоз;

12) *итинерер* је превозни пут на коме се обавља превоз путника од полазишта до одредишта;

13) *јавни превоз* је превоз који је под једнаким условима доступан свим корисницима превозних услуга и за који се наплаћује услуга превоза;

14) *каботаж* је превоз путника који обавља страни превозник између појединих места на територији Републике Србије;

15) *линија* је релација или скуп релација између почетне аутобуске станице или аутобуског стајалишта и крајње аутобуске станице или аутобуског стајалишта;

16) *линијски превоз* је јавни превоз који се обавља на одређеној линији, одређеном учесталости, при чему се путници укрцавају и искрцавају на унапред одређеним аутобуским станицама или аутобуским стајалиштима;

17) *лице одговорно за превоз* је лице одговорно за послове управљања превозом;

18) *лиценца за обављање послова професионалног возача* је документ којим се утврђује идентитет и основно занимање возача;

19) *лиценца за превоз* је јавна исправа којом привредно друштво, друго правно лице или предузетник стиче право на обављање свих или појединих врста јавног превоза у друмском саобраћају;

20) *лиценца за пружање станичних услуга* је јавна исправа којом привредно друштво, друго правно лице или предузетник стиче право на обављање делатности пружања станичних услуга;

21) *локални превоз* је превоз који се обавља на територији јединице локалне самоуправе, осим градског и приградског линијског превоза;

22) *међународни превоз* је превоз при чијем се обављању прелази најмање једна државна граница;

23) *мултилатерални превоз* је међународни превоз који се обавља између три или више држава од којих је једна Република Србија при чему је дозвољено укрцавање и искрцавање путника на територијама свих држава;

24) *наизменични превоз* је међународни ванлинијски превоз организованих група путника за више туристичких путовања, тако да се прва возња у повратку и последња возња у одласку, у низу наизменичних возњи, обавља празним аутобусом;

25) *организована група путника* је група која је образована пре почетка путовања, на основу уговора о организовању путовања;

26) *повремени превоз* је међународни ванлинијски превоз групе путника коју је унапред организовао наручилац превоза или сам превозник;

27) *посебан линијски превоз* је превоз уговорен за одређену категорију путника, уз искључење осталих путника, према уговореној учесталости и на уговореном превозном путу;

28) *превоз за сопствене потребе* је превоз лица који домаће привредно друштво, друго правно лице, предузетник или пољопривредник, односно страно правно лице или предузетник врши у вези са обављањем послова из своје делатности без наплате услуге превоза;

29) *превоз* је свака возња аутобуса или путничког возила са или без путника;

30) *превозник* је привредно друштво, друго правно лице или предузетник коме је сходно одредбама овог закона одобрено обављање јавног превоза у домаћем превозу, односно привредно друштво, друго правно лице или предузетник коме је, сходно националном законодавству државе у којој се налази његово седиште, одобрено обављање јавног превоза путника или превоза лица за сопствене потребе у међународном превозу;

31) *путни налог* је документ који се издаје за аутобус којим се обавља превоз, као и за путничко возило којим се обавља превоз за сопствене потребе;

32) *путничко возило* је возило за превоз путника које има највише девет места за седење укључујући и место за седење возача;

33) *путник* је лице које, на основу уговора или друге одговарајуће исправе, има право на превоз;

34) *путни лист* је документ који домаћи превозник попуњава на прописаном обрасцу и којим се дозвољава обављање ванлинијског превоза на основу акта који доноси орган надлежан за издавање књиге путних листова. Књига путних листова је збирни документ образаца путних листова;

35) *ред возње* је план обављања превоза на линији;

36) *регистровани ред вожње* је исправа којом се потврђује план обављања превоза на линији у домаћем превозу на основу акта који доноси орган надлежан за регистрацију и оверу реда вожње;

37) *релација* је растојање између два места на линији која су у реду вожње означена као аутобуске станице или аутобуска стајалишта;

38) *сертификат о професионалној оспособљености* је јавна исправа којом се потврђује професионална оспособљеност лица одговорног за превоз за послове управљања превозом;

39) *страни превозник* је превозник чије се седиште налази на територији друге државе;

40) *таксиметар* је мерни инструмент који непрекидно, за време вожње или заустављања у току вожње, аутоматски израчунава и показује цену вожње, у зависности од пређеног пута и укупног трајања вожње;

41) *такси превоз* је ванлинијски превоз путника који се обавља путничким возилом;

42) *такси тарифа* је скуп јединичних цена за старт, пређени километар, време чекања, долазак на адресу по позиву и превоз пртљага по комаду, о чему се путници обавештавају пре уласка у такси возило, а примењује се у зависности од доба дана или ноћи, од дана у недељи (радни дан, недеља или државни празник) и подручја на коме се вожња обавља (ужа или шира територија јединице локалне самоуправе и територије других јединица локалне самоуправе) и која је учитана у мерни инструмент;

43) *такси стајалиште* је место на јавној саобраћајној или другој посебно уређеној површини које је одређено и уређено за пристајање такси возила, чекање и пријем путника, и које је обележено саобраћајном сигнализацијом сходно прописима којима се уређује безбедност саобраћаја на јавним путевима;

44) *такси возач* је физичко лице које управља такси возилом и обавља такси превоз, као преузетник или као запослени код правног лица;

45) *такси дозвола* је идентификациона исправа коју такси возач носи са собом приликом обављања делатности и коју је дужан да покаже на захтев овлашћеног лица и која садржи: пословно име правног лица или предузетника, редни број, име и презиме такси возача, статус такси возача (предузетник или запослени), јединствени матични број такси возача (ЈМБГ), адресу и фотографију;

46) *транзитни превоз* је међународни превоз који превозник са територије једне државе обавља преко територије друге државе, без укрцавања и искрцавања путника на територији те државе.

II. ОПШТЕ ОДРЕДБЕ

Члан 3.

Превоз путника и лица у друмском саобраћају обавља се у складу са одредбама потврђених међународних споразума, уз поштовање принципа узајамности, одредбама овог закона и других прописа донетих на основу овог закона.

Члан 4.

Превоз у друмском саобраћају обавља се аутобусима и путничким возилима која испуњавају услове утврђене прописима којима се уређује безбедност саобраћаја на путевима и прописима о стандардима за поједине врсте аутобуса, односно путничких возила.

Аутобуси и путничка возила којима домаћи превозник, домаће привредно друштво, друго правно лице, предузетник и пољопривредник обавља превоз у друмском саобраћају морају бити регистрована на територији Републике Србије.

Члан 5.

У аутобусу, односно путничком возилу којим се обавља превоз у друмском саобраћају, осим путничког возила привредних субјеката којима се обавља превоз, путничког возила у својини физичког лица којим то лице врши превоз за личне потребе и путничког возила којим се обавља такси превоз путника, мора се налазити путни налог за аутобус, односно путничко возило, попуњен на прописан начин, потписан од стране возача и потписан и оверен од стране овлашћеног лица.

Издавање и вођење путних налога као и евиденција о издатим путним налозима врши се на прописан начин.

Министар надлежан за послове саобраћаја (у даљем тексту: Министар) прописује садржину путног налога, начин издавања и вођења путног налога као и начин вођења евиденције о издатим путним налозима.

Садржина путног налога из става 3. овог члана садржи нарочито: име, презиме и потпис возача, име и презиме чланова посаде, потпис лица овлашћеног за издавање путног налога као податке о личности.

Члан 6.

Аутобус којим се обавља превоз у друмском саобраћају, осим аутобуса којим се обавља градски и приградски превоз путника, мора да има на бочним странама исписано пословно име превозника, а може да има и његов знак који ужива заштиту у складу са законом којим се уређују жигови.

На крову аутобуса, односно путничког возила којим се обавља превоз у друмском саобраћају, осим аутобуса и путничког возила којим се обавља оспособљавање кандидата за возаче и путничког возила којим се обавља такси превоз, не могу се стављати кровне ознаке са пословним именом или другим натписима, као ни кровне ознаке без натписа.

Прималац лизинга и купац аутобуса сматра се власником аутобуса у смислу права и обавеза из ст. 1. и 2. овог члана.

Члан 7.

У путничком возилу којим се обавља превоз, осим путничког возила којим се обавља такси превоз, не може се налазити таксиметар.

Члан 8.

Аутобуси узети у закуп којима се обавља домаћи и међународни јавни превоз, као и превоз за сопствене потребе, не могу се давати у подзакуп.

Аутобуси узети у лизинг којима се обавља домаћи и међународни јавни превоз, као и превоз за сопствене потребе могу се користити у складу са прописима којима се уређује посао лизинга моторних возила.

Члан 9.

Достављање решења донетих о управним стварима применом прописа којима се уређује превоз путника у друмском саобраћају и других аката насталих у вођењу управног поступка врши се у складу са одредбама закона којим се уређује општи управни поступак.

III. УСЛОВИ И НАЧИН ОБАВЉАЊА ПРЕВОЗА ПУТНИКА У ДРУМСКОМ САОБРАЋАЈУ

1 . Врсте јавног превоза

Члан 10.

Јавни превоз путника обавља се као домаћи и међународни превоз.

Члан 11.

Домаћи јавни превоз путника (у даљем тексту: домаћи превоз) обавља се као линијски превоз, ванлинијски превоз, посебан линијски превоз и такси превоз.

Домаћи линијски превоз обавља се као:

- 1) градски и приградски превоз – превоз унутар насељених места или између насељених места која се налазе на територији јединице локалне самоуправе;
- 2) међумесни превоз - превоз између насељених места која се налазе на територији две или више јединица локалне самоуправе.

Члан 12.

Међународни превоз путника обавља се као линијски превоз, посебан линијски превоз и ванлинијски превоз и то као билатерални, мултилатерални и транзитни превоз.

Члан 13.

Домаћи или међународни превоз који путничким возилом или аутобусом обавља домаће, односно страном лице које нема својство превозника, а који се обавља два или више пута током дана, недеље или месеца, на истом или сличном превозном путу или се лица која се превозе укључују или искључују на аутобуским стајалиштима или на истим или сличним местима укључувања или искључувања, и лица која се превозе нису у сродству са лицем које управља возилом сматра се јавним превозом који је овим законом забрањен.

Јавним превозом из става 1. овог члана сматраће се нарочито и:

- превоз за који је наплаћена услуга превоза;
- превоз који се обавља на релацијама на којима постоји линијски превоз;
- превоз више од 5 лица, укључујући и возача;
- превоз „од врата до врата“;
- превоз који се обавља на основу јавног оглашавања;
- ако лице које управља возилом (власник или корисник возила) није у могућности да из сопствених прихода, односно прихода остварених по основу рада, социјалних или пензијских примања финансира износ трошкова за гориво које је утрошено за разлику броја пређених километара у тренутку вршења инспекцијске контроле и броја пређених километара евидантираних у записнику о последњем техничком прегледу.

Члан 14.

У аутобусу којим се обавља јавни превоз, ако посебним прописима није другачије уређено, не могу се превозити деца испод шест година старости без пратиоца, лица оболела од заразних болести, алкохолисана лица која узнемиравају друге путнике и ометају посаду аутобуса, животиње, посмртни остаци, експлозивни, лако запаљиве, отровне, радиоактивне, нагривајуће материје, органски пероксиди и сл.

2 . Лиценца за превоз

Члан 15.

Домаћи и међународни превоз може да обавља привредно друштво, друго правно лице или предузетник са седиштем на територији Републике Србије које има лиценцу за обављање свих или појединих врста јавног превоза у друмском саобраћају (у даљем тексту: лиценца за превоз).

Министарство надлежно за послове саобраћаја (у даљем тексту: Министарство) издаје лиценцу за превоз и извод лиценце за превоз (у даљем тексту: извод лиценце).

Лиценца за превоз и извод лиценце су непреносиви.

Министар прописује изглед и садржину обрасца захтева за издавање лиценце, изглед и садржину лиценце за превоз и извода лиценце.

Члан 16.

Домаћи превозник дужан је да оригинал лиценце за превоз чува у седишту.

У аутобусу домаћег превозника за време обављања превоза мора се налазити оригинал извода лиценце.

Домаћи превозник не може било којом својом радњом која се односи на давање на коришћење лиценце за превоз или извода лиценце да омогући другим правним или физичким лицима која не испуњавају услове прописане овим законом да обављају домаћи, односно међународни превоз.

Члан 17.

Лиценца за превоз издаје се за следеће врсте превоза:

- 1) међународни линијски превоз путника;
- 2) домаћи линијски превоз путника;
- 3) међународни ванлинијски превоз путника;
- 4) домаћи ванлинијски превоз путника.

Министарство издаје изводе лиценце за све аутобусе који испуњавају услове утврђене овим законом, као и услове утврђене прописима којима се уређује безбедност саобраћаја на путевима, а који су унети у решење о издавању лиценце за превоз и извода лиценце.

Члан 18.

Лиценца за превоз издаје се са роком важења од 10 година.

Извод лиценце важи најдуже до истека рока важења лиценце за превоз.

Члан 19.

Домаћи превозник који има лиценцу за домаћи ванлинијски превоз путника може да обавља домаћи ванлинијски превоз и домаћи посебан линијски превоз.

Домаћи превозник који има лиценцу за међународни ванлинијски превоз путника може да обавља домаћи и међународни ванлинијски превоз и домаћи и међународни посебан линијски превоз.

Домаћи превозник који има лиценцу за домаћи линијски превоз путника може да обавља домаћи линијски превоз, домаћи ванлинијски превоз и домаћи посебан линијски превоз.

Домаћи превозник који има лиценцу за међународни линијски превоз путника може да обавља домаћи и међународни линијски превоз, домаћи и међународни ванлинијски превоз и домаћи и међународни посебан линијски превоз.

Члан 20.

Лиценца за превоз издаје се привредном друштву, другом правном лицу или предузетнику који испуњава услове у погледу:

- 1) пословног угледа;
- 2) финансијске способности;
- 3) професионалне оспособљености;
- 4) возног парка;
- 5) возача;
- 6) стварног и стабилног седишта.

Члан 21.

Услов у погледу пословног угледа испуњава привредно друштво, друго правно лице или предузетник ако:

1) лицу одговорном за превоз:

(1) није правноснажно изречена заштитна мера забране обављања одређених послова у привредном и финансијском пословању;

(2) није правноснажно осуђивано за кривично дело против имовине, привреде, безбедности јавног саобраћаја, права по основу рада, правног саобраћаја, опште сигурности људи и имовине и животне средине;

(3) није правноснажно осуђивано за друга кривична дела, на казну затвора дужу од једне године;

(4) није, у последње две године, било три или више пута правноснажном пресудом привредног суда, кажњено за тежи привредни преступ за који је прописана новчана казна у износу преко 100.000 динара у областима јавног превоза у друмском саобраћају и безбедности саобраћаја на путевима;

2) привредном друштву или другом правном лицу:

(1) није правноснажно изречена заштитна мера забране обављања јавног превоза у друмском саобраћају;

(2) није, у последње две године, било три или више пута правноснажном пресудом привредног суда, кажњено за тежи привредни преступ у области јавног превоза у друмском саобраћају и безбедности саобраћаја на путевима за који је прописана новчана казна преко 750.000 динара;

3) предузетнику:

(1) није правноснажно изречена заштитна мера забране обављања јавног превоза у друмском саобраћају;

(2) није, у последње две године, било три или више пута правноснажном пресудом прекршајног суда, кажњено за тежи прекршај у области јавног превоза у друмском саобраћају и безбедности саобраћаја на путевима за који је прописана новчана казна преко 300.000 динара.

Привредно друштво, друго правно лице или предузетник поново стиче пословни углед када престану правне последице пресуде којом је изречена заштитна мера, односно када престану правне последице пресуде осуђиваном лицу из става 1. овог члана.

Члан 22.

Услов у погледу финансијске способности испуњава привредно друштво, друго правно лице или предузетник ако располаже капиталом и резервама у износу од:

1) најмање 9.000 евра за први аутобус и 5.000 евра за сваки следећи аутобус, у динарској противвредности по средњем курсу Народне банке Србије на дан подношења захтева за издавање лиценце за међународни превоз;

2) најмање 2.000 евра за први аутобус и 1.000 евра за сваки следећи аутобус, у динарској противвредности по средњем курсу Народне банке Србије на дан подношења захтева за издавање лиценце за домаћи превоз.

Члан 23.

Услов у погледу професионалне оспособљености испуњава привредно друштво, друго правно лице или предузетник, ако лице одговорно за превоз има сертификат о професионалној оспособљености.

Сертификат из става 1. овог члана издаје Министарство лицу које положи испит о професионалној оспособљености.

Услов за ослобађање од полагања испита о професионалној оспособљености испуњава лице које:

1) има стечено високо образовање на студијама другог степена (мастер академске студије, специјалистичке академске студије, специјалистичке струковне студије) или на основним студијама на факултету у трајању од најмање четири године, а које су у погледу права која из њих произлазе изједначене са мастер академским студијама у области инжењерства друмског саобраћаја;

2) има најмање пет година радног искуства на пословима управљања превозом путника у друмском саобраћају и стечено високо образовање на студијама другог степена (мастер академске студије, специјалистичке академске студије, специјалистичке струковне студије) или на основним студијама на факултету у трајању од најмање четири године, а које су у погледу права која из њих произлазе изједначене са мастер академским студијама;

3) има завршену средњу школу у трогодишњем, односно четворогодишњем трајању за подручје рада саобраћаја, машинства, односно електротехнике и најмање пет година радног искуства на пословима управљања превозом путника у друмском саобраћају испуњава.

Лице из става 1. овог члана може да обавља послове управљања превозом код највише четири домаћа превозника чији укупни возни парк чине највише 50 аутобуса.

Члан 24.

Испит о професионалној оспособљености из члана 23. став 2. овог закона полаже се пред комисијом коју образује Министар.

Министар прописује програм, начин и висину трошкова полагања испита о професионалној оспособљености.

Министарство води евиденцију о издатим сертификатима о професионалној оспособљености из члана 23. став 1. овог закона.

Министар прописује садржину и начин вођења евиденције сертификата о професионалној оспособљености, као и изглед и садржину обрасца сертификата о професионалној оспособљености.

Садржина евиденције и садржина обрасца из става 4. овог члана садрже нарочито: име, презиме, место и датум рођења лица које има сертификат о професионалној оспособљености као податке о личности.

Члан 25.

Услов у погледу возног парка испуњава привредно друштво, друго правно лице или предузетник, ако у власништву или у лизингу има:

- 1) најмање један регистрован аутобус за обављање домаћег ванлинијског превоза;
- 2) најмање три регистрована аутобуса за обављање домаћег линијског превоза;
- 3) најмање два регистрована аутобуса за обављање међународног ванлинијског превоза произведена после 1.10.1993. године;
- 4) најмање три регистрована аутобуса за обављање међународног линијског превоза произведена после 1.10.1993. године.

Привредно друштво, друго правно лице или предузетник може аутобусе узети у закуп на период од најмање шест месеци, ако испуњава услове из става 1. овог члана.

Уговор о закупу из става 3. овог члана мора бити оверен код органа надлежног за оверу ако је једна од уговорних страна физичко лице.

Члан 26.

Услов у погледу возача испуњава привредно друштво, друго правно лице или предузетник, ако има у радном односу број возача који није мањи од броја аутобуса унетих у писмени захтев за издавање лиценце за домаћи и међународни линијски превоз.

Услов у погледу возача испуњава привредно друштво, друго правно лице или предузетник, ако има у радном односу најмање једног возача за обављање домаћег и међународног ванлинијског превоза.

Возач из ст. 1. и 2. овог члана мора имати лиценцу за обављање послова професионалног возача и не може бити лице коме нису престале правне последице пресуде за кривична дела из области безбедности саобраћаја на путевима.

У аутобусу домаћег превозника за време обављања превоза мора се налазити уговор о раду, односно други уговор у складу са законом којим се уређују права, обавезе и одговорности из радног односа, односно по основу рада или оверена фотокопија тих уговора.

Члан 27.

Услов у погледу стварног и стабилног седишта испуњава привредно друштво, друго правно лице или предузетник ако има седиште на територији Републике Србије.

У седишту из става 1. овог члана морају се налазити пословне просторије у којима се чувају основни пословни документи, посебно рачуноводствени документи, документи о људским ресурсима, документи који садрже податке о времену војње и времену одмора возача, путни налози, путни листови и други документи битни за обављање делатности јавног превоза.

Члан 28.

Привредно друштво, друго правно лице или предузетник за издавање лиценце за превоз подноси писмени захтев на прописаном обрасцу, са унетим подацима о условима за издавање лиценце за превоз, уз који прилаже доказе о испуњености тих услова (у даљем тексту: подносилац захтева).

Подносиоцу захтева који испуњава услове из члана 20. овог закона Министарство доноси решење о издавању лиценце за превоз и извода лиценце.

Министарство доноси решење којим се одбија захтев за издавање лиценце за превоз ако се утврди да подносилац захтева не испуњава услове из члана 20. овог закона.

Решење из ст. 2. и 3. овог члана је коначно.

Члан 29.

Превозник је дужан да о промени података о условима на основу којих је издата лиценца за превоз у року од 15 дана од дана настале промене обавести Министарство.

Ако се променом података смањује право на број издатих извода лиценце превозник је дужан да Министарству врати издате изводе лиценце који чине разлику између броја издатих извода лиценце и броја који одговара промењеним подацима.

Превозник је дужан да Министарству врати лиценцу за превоз и изводе лиценце, ако промењени подаци мењају садржину издате лиценце за превоз.

У случају из става 3. овог члана Министарство доноси решење о издавању лиценце за превоз и извода лиценце којим се замењује важеће решење о издавању лиценце за превоз и извода лиценце.

Члан 30.

Превозник је дужан да изгубљену, украдену или уништену лиценцу за превоз, односно извод лиценце огласи неважећим у „Службеном гласнику Републике Србије”, у року од осам дана од дана када је лиценца за превоз, односно извод лиценце изгубљен, украден или уништен, као и да у истом року писменим путем обавести Министарство.

У случају из става 1. овог члана, на захтев превозника, Министарство издаје дупликат лиценце за превоз, односно извода лиценце после достављања документа којим се потврђује да је важећа лиценца за превоз, односно извод лиценце оглашен неважећим.

Члан 31.

Лиценца за превоз престаје да важи:

- 1) истеком рока за који је издата;
- 2) на основу захтева носиоца лиценце;
- 3) одузимањем лиценце;
- 4) престанком постојања привредног друштва, другог правног лица или предузетника.

У случају из става 1. тачка 2) овог члана Министарство доноси решење о престанку важења лиценце за превоз.

Решење из става 2. овог члана је коначно.

Члан 32.

Захтев за продужење рока важења лиценце за превоз подноси се на прописаном образцу за издавање лиценце најкасније 90 дана пре истека рока важења.

Члан 33.

Министарство доноси решење о одузимању лиценце за превоз и извода лиценце, ако домаћи превозник престане да испуњава неки од услова за издавање лиценце за превоз, прописаних овим законом.

Решење из става 1. овог члана је коначно.

Домаћи превозник дужан је да у року од осам дана од дана достављања решења из става 1. овог члана лиценцу за превоз и све примерке извода лиценце врати Министарству.

Члан 34.

Министарство води регистар издатих и одузетих лиценци за превоз и извода лиценце.

Министар прописује садржину и начин вођења регистра из става 1. овог члана.

Члан 35.

Министарство врши проверу испуњености услова за издавање лиценце за превоз, с тим да период између две провере не може бити дужи од пет година.

Ако се у вршењу провере из става 1. овог члана утврди да је превозник престао да испуњава услов пословног угледа или професионалне оспособљености из разлога што лице одговорно за превоз не испуњава услове из члана 21. став 1. тачка 1) подтачка (1)-(4) овог закона или услов из члана 23. став 1. овог закона може му се одобрити обављање превоза у складу са издатом лиценцом за превоз ако послове управљања превозом обавља лице које испуњава услове из члана 21. став 1. тачка 1) подтачка (1)-(4) овог закона с тим да у року од шест месеци достави Министарству доказ о испуњености услова.

Ако се у вршењу провере из става 1. овог члана утврди да је превозник престао да испуњава услов пословног угледа или професионалне оспособљености због смрти или привремене спречености за рад лица одговорног за превоз, може му се одобрити обављање превоза у складу са издатом лиценцом за превоз с тим да у року од девет месеци достави Министарству доказ о испуњености тих услова.

Ако се у вршењу провере из става 1. овог члана утврди да је превозник престао да испуњава услов финансијске способности може му се одобрити обављање превоза у складу са издатом лиценцом за превоз, с тим да Министарство претходно оцени, на основу анализе финансијског плана превозника, да ће тај услов бити испуњен у року који не може бити дужи од шест месеци.

Ако се у вршењу провере из става 1. овог члана утврди да је превозник престао да испуњава услов из чл. 25, 26. и 27. овог закона може му се одобрити обављање превоза у складу са издатом лиценцом за превоз, с тим да у року од шест месеци достави Министарству доказ о испуњености услова.

Ако у остављеном року превозник не достави доказе о испуњености услова за издавање лиценце Министарство доноси решење о одузимању лиценце и извода лиценце.

Решење из ст. 2, 3, 4. и 5. овог члана Министарство не може донети више од три пута у периоду од 10 година.

Решење из ст. 2, 3, 4. и 5. овог члана је коначно.

Члан 36.

Лиценца за превоз не издаје се за обављање такси превоза и превоза лица за сопствене потребе.

Члан 37.

Министарство размењује, на принципу узајамности, податке о издатим лиценцама за превоз, обавештења о извршеним прекршајима и предузетим административним мерама, са органима надлежним за послове саобраћаја других држава.

Министарство, на принципу узајамности, остварује сарадњу са органима из става 1. овог члана, с циљем да се у највећој могућој мери обезбеди примена прописа којима се уређује међународни превоз.

IV. ПРУЖАЊЕ СТАНИЧНИХ УСЛУГА

1 . Лиценца за пружање станичних услуга

Члан 38.

Делатност пружања станичних услуга обухвата:

- 1) давање обавештења која се односе на време полазака и долазака аутобуса, цену превоза, назив превозника и сл;
- 2) продају возних карата и издавање других превозних исправа у вези са превозом;
- 3) укрцавање и искрцавање путника;
- 4) смештај и чување пртљага;
- 5) пријем и отпрему аутобуса.

Корисници станичних услуга су превозници и путници.

Пружалац станичних услуга може пружати и друге услуге превозницима, путницима и другим корисницима.

Члан 39.

Делатност пружања станичних услуга на аутобуским станицама може да обавља привредно друштво, друго правно лице или предузетник који има лиценцу за обављање делатности пружања станичних услуга (у даљем тексту: пружалац услуга).

Министарство издаје лиценцу за обављање делатности пружања станичних услуга.

Лиценца за пружање станичних услуга је непреносива.

Министар прописује изглед и садржину обрасца лиценце из става 1. овог члана, садржину и начин вођења евиденције лиценци.

Члан 40.

Пружалац услуга дужан је да оригинал лиценце за пружање станичних услуга чува у седишту.

Пружалац услуга не може било којом својом радњом која се односи на давање на коришћење лиценце за пружање станичних услуга да омогући другим правним или физичким лицима која не испуњавају услове прописане овим законом да обављају делатност пружања станичних услуга.

Члан 41.

Лиценца за пружање станичних услуга издаје се са роком важења од пет година.

Лиценца за пружање станичних услуга издаје се привредном друштву, другом правном лицу или предузетнику ако има:

- 1) пословни углед;
- 2) седиште на територији Републике Србије;
- 3) у власништву, аутобуску станицу која испуњава услове прописане овим законом и прописима донетим на основу овог закона и
- 4) измирене новчане обавезе према домаћим превозницима на начин прописан законом којим се уређују рокови измирења новчаних обавеза у комерцијалним трансакцијама.

Члан 42.

Услов у погледу пословног угледа из члана 41. став 2. тачка 1) испуњава привредно друштво, друго правно лице или предузетник ако:

1) одговорном лицу у привредном друштву, другом правном лицу, односно предузетнику:

(1) није правноснажно изречена заштитна мера забране обављања одређених послова у привредном и финансијском пословању;

(2) није правноснажно осуђивано за кривично дело против имовине, привреде,

права по основу рада, правног саобраћаја, опште сигурности људи и имовине и животне средине;

(3) није правноснажно осуђивано за друга кривична дела, на казну затвора дужу од једне године;

(4) није, у последње две године, било три или више пута правноснажном пресудом привредног суда, кажњено за тежи привредни преступ за који је прописана новчана казна у износу преко 100.000 динара у области пружања станичних услуга у друмском саобраћају.

2) привредном друштву или другом правном лицу:

(1) није правноснажно изречена заштитна мера забране пружања станичних услуга у друмском саобраћају;

(2) није, у последње две године, било три или више пута правноснажном пресудом привредног суда, кажњено за тежи привредни преступ у области пружања станичних услуга у друмском саобраћају за који је прописана новчана казна преко 750.000 динара;

3) предузетнику:

(1) није правноснажно изречена заштитна мера забране пружања станичних услуга у друмском саобраћају;

(2) није, у последње две године, било три или више пута правноснажном пресудом прекршајног суда, кажњено за тежи прекршај у области пружања станичних услуга у друмском саобраћају за који је прописана новчана казна преко 300.000 динара.

Привредно друштво, друго правно лице или предузетник поново стиче пословни углед када престану правне последице пресуде којом је изречена заштитна мера, односно када престану правне последице пресуде осуђиваном лицу из става 1. овог члана.

Члан 43.

Привредно друштво, друго правно лице или предузетник подноси захтев за издавање лиценце за пружање станичних услуга уз који прилаже доказе о испуњености услова.

Привредном друштву, другом правном лицу или предузетнику који испуњава услове из члана 41. став 2. овог закона Министарство доноси решење о издавању лиценце за пружање станичних услуга.

Министарство доноси решење којим се одбија захтев за лиценце за пружање станичних услуга ако се утврди да подносилац захтева не испуњава услове из члана 41. став 2. овог закона.

Решење из ст. 2. и 3. овог члана је коначно.

Члан 44.

Лиценца за пружање станичних услуга престаје да важи:

1) истеком рока за који је издата;

2) на основу захтева носиоца лиценце;

3) престанком постојања привредног друштва, другог правног лица или предузетника.

У случају из става 1. тачка 2) овог члана Министарство доноси решење о престанку важења лиценце за пружање станичних услуга.

Решење из става 2. овог члана је коначно.

Члан 45.

Захтев за продужење рока важења лиценце за пружање станичних услуга подноси се најкасније 90 дана пре истека рока важења.

Члан 46.

Министарство води регистар издатих лиценци за пружање станичних услуга. Министар прописује садржину и начин вођења регистра из става 1. овог члана.

2 . Начин пружања станичних услуга

Члан 47.

Пружалац услуга дужан је да пружа услуге превозницима и путницима под једнаким условима и у складу са одредбама овог закона и општим условима пословања аутобуских станица.

Пружалац услуга дужан је да на видном месту истакне извод из реда вожње, опште услове међумесног превоза и опште услове пословања аутобуске станице.

Члан 48.

Привредна комора Србије прописује опште услове пословања аутобуских станица.

Општи услови пословања аутобуских станица садрже нарочито:

- 1) начин пружања станичних услуга;
- 2) права и обавезе пружаоца станичних услуга, превозника, путника и корисника других услуга;
- 3) правила поступка која примењују тела Привредне коморе Србије у решавању спорова насталих повредом одредаба општих услова пословања аутобуских станица.

Члан 49.

Пружалац услуга дужан је да станичне услуге пружа и наплаћује у складу са категоријом аутобуске станице.

Влада на предлог Министарства прописује начин утврђивања највише цене станичне услуге.

Члан 50.

Привредна комора Србије прописује акт о категоризацији аутобуских станица по претходно прибављеној сагласности Министарства.

Акт о категоризацији аутобуских станица садржи нарочито: категорије аутобуских станица, врсте критеријума за категоризацију аутобуских станица, методологију вредновања критеријума, граничну вредност броја бодова, методологију утврђивања категорије, састав и начин рада комисије која спроводи поступак за утврђивање категорије аутобуске станице, тело Привредне коморе Србије које одлучује о категорији аутобуске станице.

Тело одређено актом из става 2. овог члана доноси решење о категорији аутобуске станице.

Против решења из става 3. овог члана може се изјавити жалба Министарству.

Члан 51.

Домаћи превозник дужан је да достави регистровани, односно одобрени ред вожње за сваку линију, као и важећи ценовник, пружаоцима услуга на аутобуским станицама које су унете у ред вожње, најкасније пет дана пре почетка обављања превоза.

Пружалац услуга дужан је да сачини извод из реда вожње и истакне га на видном месту у аутобуској станици, најкасније два дана пре почетка обављања превоза.

Пружалац услуга дужан је да превознику омогући несметан пријем, коришћење и отпрему аутобуса са перона аутобуске станице која је унета у регистровани, односно одобрен ред вожње.

Пружалац услуга дужан је да путнику који има возну карту издату на аутобуској станици, прелазну возну карту, повратну возну карту или месечну возну карту, омогући несметан приступ аутобусу на перону.

Члан 52.

Забрањено је пружаоцу услуга да пружа услуге превознику који обавља превоз, а нема регистровани ред вожње, односно нема дозволу за међународни линијски превоз.

Пружалац услуга може вршити пријем и отпрему аутобуса у посебном линијском и у ванлинијском превозу на посебно означеним перонима, превознику који има лиценцу за превоз за ту врсту превоза.

Члан 53.

Пружалац услуга дужан је да води тачну евиденцију полазака и долазака аутобуса на прописаном обрасцу.

Пружалац услуга дужан је да, најкасније до десетог у месецу, на основу евиденције из става 1. овог члана, достави извештај о необављању линијског превоза по регистрованим, односно одобреним редовима вожње, за претходни месец, републичкој инспекцији за друмски саобраћај.

Министар прописује изглед и садржину обрасца и начин вођења евиденције полазака и долазака аутобуса.

Члан 54.

Аутобуска станица је саобраћајни објекат који има:

- 1) пословну зграду;
- 2) простор за издавање возних карата и других превозних исправа и давање обавештења о превозу;
- 3) чекаоницу;
- 4) гардеробу;
- 5) јавни санитарни чвор са текућом водом;
- 6) простор за аутобусе, са перонима и
- 7) уређај за видео надзор на перонима.

Аутобуско стајалиште има прописане ознаке и изграђену, односно обележену саобраћајну површину за заустављање аутобуса, за укрцавање и искрцавање путника и утовар и истовар пртљага.

За коришћење аутобуског стајалишта не може се превозницима и путницима наплаћивати накнада.

Министар прописује ближе саобраћајно-техничке и друге услове за изградњу, одржавање и експлоатацију аутобуских станица и аутобуских стајалишта.

У случају да аутобуска станица не испуњава неки од прописаних услова сматраће се аутобуским стајалиштем на тај начин што пружалац услуга превозницима и путницима нема право да наплаћује станичне услуге ако му је изречена инспекцијска мера забране наплате станичних услуга док не испуни прописане услове.

У случају из става 5. овог члана пружалац услуга дужан је да превозницима и путницима пружа станичне услуге док аутобуска станица не испуни прописане услове.

Члан 55.

Пружалац услуга који не измирује новчане обавезе према домаћим превозницима на начин прописан законом којим се уређују рокови измирења новчаних обавеза у комерцијалним трансакцијама, не може да наплаћује станичну услугу пријема и отпреме аутобуса ако му је изречена инспекцијска мера забране наплате станичних услуга док не измири новчане обавезе.

О измирењу новчаних обавеза из става 1. овог члана пружалац услуга је дужан да обавести Министарство.

У случају из става 1. овог члана, пружалац услуга дужан је да превозницима омогући несметан пријем, коришћење и отпрему аутобуса са перона аутобуске станице која је унета у регистровани, односно одобрени ред вожње док не измири новчане обавезе.

3 . Возне карте

Члан 56.

Превозник, пружалац услуга, путничка и туристичка агенција дужна је да у линијском превозу, осим у градском и приградском превозу, путнику изда читко попуњену, нумерисану возну карту за одређену релацију, са уписаним називом превозника, датумом поласка, временом поласка и ценом превоза, а превозник и нумерисану потврду за превоз путничког пртљага.

Возне карте и друге превозне исправе за регистроване, односно одобрене редове вожње се продају и издају у одговарајућој просторији аутобуске станице на обележеним шалтерима, у пословним просторијама превозника, у путничким и туристичким агенцијама, и у аутобусу када пружалац услуга закључи продају и издавање возних карата и других превозних исправа, односно када се путници укрцавају на аутобуском стајалишту.

Превозници, пружаоци услуга, путничке и туристичке агенције могу продавати возне карте и друге превозне исправе и путем Интернета.

Превозници, пружаоци услуга, путничке и туристичке агенције дужни су да возне карте и друге превозне исправе продају и издају у складу са регистрованим, односно одобреним редом вожње и важећим ценовником.

Продаја и издавање возних карата и других превозних исправа у домаћем превозу на аутобуској станици закључује се најкасније пет минута пре поласка аутобуса, с тим што је пружалац услуга дужан да лицу, односно кориснику превоза омогући несметан приступ аутобусу на перону, све до поласка аутобуса.

V. ДОМАЋИ ПРЕВОЗ

Члан 57.

Јединице локалне самоуправе уређују и обезбеђују, у складу са законом, организацију и начин обављања јавног превоза путника који се обавља на територији јединице локалне самоуправе и такси превоза.

1 . Међумесни превоз

Члан 58.

Линијски превоз обавља се у складу са овим законом, прописима донетим на основу овог закона и општим условима међумесног превоза.

Привредна комора Србије прописује опште услове међумесног превоза.

Општи услови међумесног превоза из става 2. овог члана садрже нарочито: начин и услове укрцавања путника у аутобус на аутобуским станицама и аутобуским стајалиштима, повластице за превоз одређених категорија путника, услове за смештај и чување пртљага који је примљен на превоз, правила коришћења аутобуса и услове ускраћивања превоза (забрана пушења, узнемиравања путника и возача и сл.), врсте накнада и доплата за посебне услуге, могућност коришћења прелазних возних карата, начин упознавања корисника превоза са условима превоза и сл.

Општи услови међумесног превоза објављују се у „Службеном гласнику Републике Србије”.

Превозник и посада аутобуса дужни су да на захтев корисника превоза дају на увид опште услове међумесног превоза.

Члан 59.

Међумесни превоз обавља се аутобусом који испуњава прописане услове за међуградске аутобусе са најмање осамнаест седишта.

На линијама до 50 километара међумесни превоз може да се обавља и приградским аутобусом.

На линијама до 15 километара међумесни превоз може да се обавља и приградским и градским аутобусом.

Члан 60.

Орган јединице локалне самоуправе, својом одлуком одређује стајалишта која могу да се користе за одређену врсту линијског превоза, која се објављује у службеном гласилу јединице локалне самоуправе.

Одлука из става 1. овог члана којом се одређују стајалишта за међумесни превоз доноси се по претходно прибављеној сагласности Министарства.

Орган јединице локалне самоуправе не може мењати намену стајалишта која су важећим одлукама одређена за међумесни превоз и која су на дан ступања на снагу овог закона унета у регистроване редове вожње.

Орган јединице локалне самоуправе не може мењати намену стајалишта која су коришћена за међумесни превоз и која су на дан ступања на снагу овог закона унета у регистроване редове вожње, а за која нису донете одлуке о одређивању стајалишта за међумесни превоз.

Орган јединице локалне самоуправе дужан је да у насељу или насељеном месту обезбеди најмање једно стајалиште за међумесни превоз.

У случају уклањања стајалишта у насељу, на релацији која је део линије у регистрованом реду вожње, због промене режима саобраћаја, односно промене планског документа, орган јединице локалне самоуправе дужан је да обезбеди стајалиште за међумесни превоз на тој релацији.

Стајалиште које је обезбеђено на начин из става 6. овог члана замењује стајалиште које је уклоњено и не сматра се новим стајалиштем у регистрованом реду вожње.

Члан 61.

Одлуку из члана 60. став 1. овог закона орган јединице локалне самоуправе дужан је да достави Привредној комори Србије у року од осам дана од дана објављивања у службеном гласилу јединице локалне самоуправе.

Привредна комора Србије води евиденцију аутобуских стајалишта за међумесни превоз.

Члан 62.

Међумесни превоз обавља се на основу регистрованог реда вожње.

Превоз по регистрованом реду вожње у међумесном превозу може да обавља само превозник на чије пословно име је регистрован ред вожње, осим превозника коме је на основу члана 68. овог закона дозвољено привремено обављање међумесног превоза.

Забрањено је превознику на чије пословно име је регистрован ред вожње закључивање уговора о заједничком обављању међумесног превоза са другим превозницима по том реду вожње.

Члан 63.

Време поласка из почетне и крајње аутобуске станице, односно аутобуског стајалишта и време доласка и поласка на свим аутобуским станицама и аутобуским стајалиштима у реду вожње, мора бити усклађено са временом вожње примереним за безбедно одвијање саобраћаја.

Ред вожње у међумесном превозу мора бити у складу са даљинаром.

Привредна комора Србије прописује даљинар за међумесни превоз.

Члан 64.

Ред вожње у међумесном превозу може да се региструје само на једног превозника.

Ред вожње у међумесном превозу региструје и оверава Министарство са роком важења од пет година и почетком важења од 1. октобра текуће године.

Министарство води регистар оверених редова вожње у међумесном превозу који садржи нарочито: редни број, пословно име превозника, назив линије, број полазака на линији, рок важења реда вожње и сл.

Министар прописује садржину обрасца реда вожње, садржину и начин вођења регистра и начин овере реда вожње у међумесном превозу.

Јединица локалне самоуправе уређује начин регистрације и овере реда вожње у градском и приградском превозу.

Члан 65.

Регистрацију и оверу реда вожње за линијски превоз врши:

- 1) за међумесни превоз – Министарство;
- 2) за градски и приградски превоз - општинска, односно градска управа, односно управа надлежна за послове саобраћаја.

Захтев за регистрацију и оверу реда вожње у међумесном превозу подноси се од 15. до 30. јуна текуће године.

Уз захтев за регистрацију и оверу реда вожње у међумесном превозу превозник је дужан да достави фотокопију лиценце за домаћи или међународни линијски превоз и фотокопију реда вожње који је регистрован у Министарству, а чији рок важења истиче, односно оригинал реда вожње који је усаглашен у Привредној комори Србије.

Министарство доноси решење о регистрацији и овери реда вожње за међумесни превоз ако превозник има лиценцу за домаћи линијски превоз путника, односно лиценцу за међународни линијски превоз путника и ред вожње који је регистрован у Министарству, а чији рок важења истиче, односно ред вожње који је усаглашен у Привредној комори Србије.

Превозник је дужан да преузме регистрован ред вожње у периоду од 10. до 20. септембра текуће године.

Министарство доноси решење којим се одбија захтев за регистрацију и оверу реда вожње у међумесном превозу, ако превозник не испуњава услове из става 4. овог члана.

Решење из ст. 4. и 6. овог члана је коначно.

Члан 66.

Превозник доставља Привредној комори Србије предлог реда вожње са захтевом да се предложени ред вожње усагласи са регистрованим редовима вожње у међумесном превозу.

Предлог реда вожње мора бити сачињен у складу са одредбама овог закона и прописима донетим на основу овог закона и не може имати аутобуско стајалиште као почетно, односно крајње, ако у насељу или насељеном месту у коме се налази то аутобуско стајалиште постоји аутобуска станица.

Министарство прописује услове и поступак усаглашавања предлога реда вожње са регистрованим редовима вожње у међумесном превозу.

Привредна комора Србије спроводи поступак усаглашавања предлога редова вожње са регистрованим редовима вожње у међумесном превозу једном у току календарске године.

Члан 67.

Превозник може поднети захтев за измену регистрованог реда вожње у року важења реда вожње.

Министарство доноси решење којим одобрава превознику измену регистрованог реда вожње, до истека рока важења регистрованог реда вожње ако:

- 1) смањи број полазака;
- 2) смањи број аутобуских станица или аутобуских стајалишта у складу са чланом 66. став 2. овог закона;
- 3) промени назив линије због смањења броја аутобуских станица, односно аутобуских стајалишта или због смањења броја полазака или због промене итинерера;
- 4) смањи режим обављања превоза на линији;
- 5) промени стајалиште у складу са чланом 60. ст. 6. и 7. овог закона;
- 6) превозник промени пословно име.

Министарство доноси решење којим се одбија захтев из става 1. овог члана ако превозник захтева измену регистрованог реда вожње која није прописана у ставу 2. овог члана.

Решење из ст. 2. и 3. овог члана је коначно.

Члан 68.

У случају престанка обављања међумесног превоза по регистрованом реду вожње због престанка важења лиценце за превоз или брисања реда вожње из регистра, под условом да на тој релацији други превозници не обављају међумесни превоз, Министарство доноси решење којим се другом превознику дозвољава привремено обављање међумесног превоза по регистрованом реду вожње по коме је престало обављање међумесног превоза најкасније до 1. октобра следеће календарске године.

У поступку усаглашавања предлога редова вожње у Привредној комори Србије ред вожње из става 1. овог члана не сматра се регистрованим редом вожње.

Министар прописује услове и поступак одређивања превозника за привремено обављање међумесног превоза по регистрованом реду вожње по коме је престало обављање међумесног превоза.

Решење из става 1. овог члана је коначно.

Члан 69.

О отпочињању обављања линијског превоза превозник обавештава кориснике превоза путем средстава јавног информисања или на други одговарајући начин.

Члан 70.

Превозник је дужан да се придржава регистрованог реда вожње.

Укрцавање и искрцавање путника у аутобус у линијском превозу врши се на аутобуским станицама и аутобуским стајалиштима која су унета у регистровани ред вожње.

Члан 71.

Превозник је дужан да у линијском превозу прими сваког путника у границама расположивих места уписаних у саобраћајну дозволу.

Превозник је дужан да обезбеди превоз пртљага истовремено с превозом путника коме пртљак припада, у складу са општим условима међумесног превоза.

Члан 72.

Превозник не може било којом својом радњом која се односи на давање на коришћење регистрованог реда вожње да омогући другим правним или физичким лицима која не испуњавају услове прописане овим законом да обављају међумесни превоз.

Члан 73.

У току важења реда вожње линијски превоз може се привремено обуставити или изменити у случајевима:

1) прекида саобраћаја због више силе или извођења радова на реконструкцији пута;

2) због мера надлежног републичког, покрајинског, општинског или градског органа које непосредно утичу на ограничење саобраћаја, док те мере трају.

Превозник је дужан да о обустави, односно измени превоза из става 1. овог члана, без одлагања обавести Министарство, односно орган надлежан за регистрацију и оверу реда вожње, а путем средстава јавног информисања и кориснике превоза.

Члан 74.

Регистровани ред вожње, односно полазак из регистрованог реда вожње Министарство ће брисати из регистра ако превозник:

1) не отпочне да обавља превоз по регистрованом реду вожње, у року од пет дана од дана почетка важења реда вожње, односно важења режима обављања превоза на линији;

2) престане да обавља превоз по регистрованом реду вожње, односно не обави превоз на релацији од почетне до крајње аутобуске станице, односно аутобуског стајалишта, дуже од 10 дана узастопно у току важења реда вожње;

3) повремено не обави превоз по регистрованом реду возње, односно не обави превоз на релацији од почетне до крајње аутобуске станице, односно аутобуског стајалишта, у укупном трајању дужем од 30 дана у току важења реда возње;

4) врши укрцавање и искрцавање путника у истом насељу, односно истом насељеном месту које нема уписано у регистровани ред возње, више од пет пута у календарској години у току важења реда возње.

Министарство доноси решење о брисању регистрованог реда возње односно поласка из реда возње из регистра и у случају када Суд части Привредне коморе Србије утврди да је превозник повредио добре пословне обичаје у превозу.

Решење из ст. 1. и 2. овог члана је коначно.

Превозник коме је брисан полазак из реда возње из регистра дужан је да у року од десет дана од дана достављања решења из ст. 1. и 2. овог члана поднесе Министарству захтев за измену регистрованог реда возње.

Захтеви за брисање регистрованог реда возње, односно поласка из регистрованог реда возње у међумесном превозу из регистра могу се подносити Министарству од 1. октобра до 15. августа.

Члан 75.

Превозник који намерава да престане да обавља међумесни превоз по регистрованом реду возње дужан је да, најмање 10 дана пре намераваног датума престанка обављања превоза, поднесе захтев за одјаву регистрованог реда возње и у истом року обавести пружаоце услуга и кориснике превоза путем средстава јавног информисања или на други одговарајући начин.

Министарство доноси решење о брисању регистрованог реда возње из регистра, са датумом престанка обављања међумесног превоза наведеним у захтеву из става 1. овог члана.

Решење из става 2. овог члана је коначно.

Члан 76.

У аутобусу којим се обавља линијски превоз мора се налазити:

- 1) регистровани ред возње, односно фотокопија регистрованог реда возње оверена печатом и потписом овлашћеног лица превозника;
- 2) важећи ценовник оверен печатом и потписом овлашћеног лица превозника;
- 3) општи услови међумесног превоза;
- 4) истакнут, на предњој страни аутобуса, назив линије према реду возње, а у градском и приградском превозу и са стране поред улазних врата истакнут назив линије или број линије;

Члан 77.

Линијски превоз може да се обавља као БИС превоз.

У аутобусу којим се обавља БИС превоз морају се налазити документа из члана 76. овог закона.

Члан 78.

Превозник је дужан да обезбеди идентификациону исправу возачу, који управља аутобусом којим се обавља међумесни превоз.

Забрањено је управљање аутобусом, којим се обавља међумесни превоз, без идентификационе исправе.

Идентификациона исправа садржи нарочито: име, презиме и фотографију возача, као податке о личности, пословно име превозника, печат и потпис овлашћеног лица превозника.

2 . Ванлинијски превоз

Члан 79.

Ванлинијски превоз обавља се на основу путног листа и писменог уговора закљученог између превозника и корисника превоза, односно привредног друштва, другог правног лица или предузетника који посредује у закључивању уговора о превозу којим се утврђује нарочито: превозни пут са утврђеним полазиштем и одредиштем, време почетка обављања превоза, места укрцавања и искрцавања путника и цена превоза.

Уговор из става 1. овог члана који је превозник закључио са физичким лицем, које није предузетник, мора бити оверен код органа надлежног за оверу.

У ванлинијском превозу превозник може за једну вожњу закључити само један уговор који мора бити нумерисан и закључен само са једним корисником.

Укрцавање и искрцавање путника у ванлинијском превозу врши се само на местима која су утврђена уговором из става 1. овог члана, на којима је дозвољено заустављање и паркирање и могуће безбедно укрцавање и искрцавање.

Превозници који обављају ванлинијски превоз не могу укрцавати и искрцавати путнике на аутобуским стајалиштима.

Уговор на основу кога се обавља ванлинијски превоз мора бити сачињен читко и закључен и оверен печатом и потписом овлашћеног лица превозника пре постављања аутобуса за укрцавање путника у полазишту.

Превозник је дужан да путни лист и уговор о превозу чува две године од дана обављеног превоза.

Члан 80.

Захтев за издавање књиге путних листова подноси се Министарству.

Уз захтев из става 1. овог члана превозник је дужан да достави фотокопију једне од лиценци прописаних у члану 17. став 1. овог закона и књигу попуњених путних листова.

Министарство доноси решење о издавању књиге путних листова.

Министарство доноси решење о одбијању захтева за издавање књиге путних листова ако превозник не испуњава услове из става 2. овог члана.

Решење из ст. 3. и 4. овог члана је коначно.

Превозник не може било којом својом радњом која се односи на давање на коришћење путног листа да омогући другим правним или физичким лицима која не испуњавају услове прописане овим законом да обављају домаћи ванлинијски превоз.

Члан 81.

Министар прописује изглед и садржину књиге путних листова, изглед и садржину обрасца путног листа, као и начин попуњава путног листа.

Члан 82.

Ванлинијски превоз који се обавља аутобусом:

1) свакодневно на истом или сличном превозном путу, односно истог дана у недељи или

2) свакодневно, односно истог дана у недељи, са истим или сличним местима укрцавања и искрцавања путника,

јесте линијски превоз, који се обавља супротно условима прописаним овим законом.

Члан 83.

У аутобусу којим се обавља ванлинијски превоз мора се налазити примерак уговора на основу кога се обавља превоз, попуњен путни лист и истакнут на предњој страни аутобуса натпис: "Ванлинијски превоз".

Путни лист из става 1. овог члана мора бити попуњен читко, тачно и закључен и оверен печатом и потписом овлашћеног лица превозника пре постављања аутобуса за укрцавање путника у полазишту.

Забрањено је прецртавати и исправљати податке унете у путни лист.

Путни лист из става 1. овог члана мора бити закључен и оверен посебно за сваку вожњу садржану у уговору о превозу и у њему се не може налазити већи број имена путника од броја расположивих места уписаних у саобраћајној дозволи аутобуса.

3 . Посебан линијски превоз

Члан 84.

Посебан линијски превоз је превоз радника из места становања на посао и са посла, као и ђака и студената из места становања до школе и из школе, са посебним идентификационим возним исправама (недељна, месечна, годишња и сл.), који се обавља на основу писменог уговора и списка путника и без примања других путника.

Закључивање уговора из става 1. овог члана са физичким лицем, које није предузетник, није дозвољено.

Уговором из става 1. овог члана, који мора бити нумерисан, утврђује се нарочито: превозни пут са утврђеним полазиштем и одредиштем, места укрцавања и искрцавања путника, план обављања превоза и цена превоза.

У свакој појединачној вожњи којом се извршава уговор о посебном линијском превозу, аутобусом се могу превозити само радници, ђаци, односно студенти корисника превоза са којим је закључен уговор (одређеног привредног субјекта, одређене организације, одређене установе и др.)

Укрцавање и искрцавање путника у посебном линијском превозу врши се на местима која су утврђена уговором из става 1. овог члана.

Превозници који обављају посебан линијски превоз могу укрцавати и искрцавати путнике на аутобуским стајалиштима.

Списак путника из става 1. овог члана на основу кога се обавља посебан линијски превоз мора бити попуњен читко, тачно и закључен и оверен печатом и потписом овлашћеног лица превозника.

Превозник је дужан да уговор о превозу и списак путника чува две године од дана обављеног превоза.

Члан 85.

У аутобусу којим се обавља посебан линијски превоз мора се налазити примерак уговора на основу кога се обавља превоз, списак путника за сваку појединачну вожњу којом се извршава уговор о посебном линијском превозу и на предњем делу аутобуса натпис: "Посебан линијски превоз".

Списак путника из става 1. овог члана мора бити попуњен читко, закључен и оверен печатом и потписом овлашћеног лица превозника, пре постављања аутобуса за укрцавање путника у полазишту.

Члан 86.

Превозник који је уговорио посебан линијски превоз дужан је да путницима обезбеди идентификационе возне исправе.

Забрањено је превознику који обавља посебан линијски превоз да превози путнике без идентификационих возних исправа.

Идентификациона возна исправа садржи нарочито: име, презиме и фотографију путника, као податке о личности, назив корисника превоза, превозни пут, рок важења, потпис и печат издаваоца возне исправе.

4 . Такси превоз

Члан 87.

Такси превоз могу обављати правна лица и предузетници чија је претежна делатност такси превоз, који су за обављање те делатности регистровани у Регистру привредних субјеката, у складу са законом којим се уређује регистрација привредних субјеката и који имају одобрење општинске, односно градске управе, односно управе надлежне за послове саобраћаја за обављање такси превоза.

Такси возач не може бити лице које је правноснажно осуђивано на казну затвора дужу од две године за кривично дело против: живота и тела, полне слободе, против безбедности јавног саобраћаја и јавног реда и мира.

Члан 88.

Такси превоз обавља се фабрички произведеним путничким возилом које има највише пет седишта рачунајући и седиште возача и најмање четворо врата, а које испуњава и услове утврђене актом органа јединице локалне самоуправе, и које је регистровано према месту седишта такси превозника са издатим регистарским таблицама чија регистарска ознака садржи латинична слова ТХ на задње две позиције.

Такси превоз може обављати такси превозник који је власник, односно прималац лизинга најмање једног регистрованог путничког возила из става 1. овог члана.

Прималац лизинга мора бити уписан у саобраћајну дозволу као корисник возила.

Члан 89.

У путничком возилу којим се обавља такси превоз мора бити на видном месту за корисника превоза уграђен исправан, баждарен и пломбиран таксиметар и истакнута такси дозвола.

У путничком возилу којим се обавља такси превоз мора се налазити одобрење општинске, односно градске управе, односно управе надлежне за послове саобраћаја за обављање такси превоза.

У путничком возилу којим се обавља такси превоз, а којим управља такси возач који је запослен код такси превозника за време обављања такси превоза мора се налазити уговор о раду, односно други уговор у складу са законом којим се уређују права, обавезе и одговорности из радног односа, односно по основу рада или оверена фотокопија тих уговора.

На крову путничког возила којим се обавља такси превоз мора бити истакнут назив: „TAXI“.

Члан 90.

Путничким возилом којим се обавља такси превоз забрањено је обављање линијског превоза.

У делу путничког возила којим се обавља такси превоз намењеном за превоз путника не могу се смештати ствари које нису ручни пртљаг.

Такси превозник не може користити аутобуска стајалишта која су одређена за међумесни превоз.

Члан 91.

Такси превозник је дужан, да приликом отпочињања превоза укључи таксиметар, односно преузме потврду о фиксној цени када превоз отпочиње са такси стајалишта на локацијама од посебног интереса за јединицу локалне самоуправе.

Такси превозник за извршену услугу превоза наплаћује цену превоза највише у износу који показује таксиметар у тренутку завршетка превоза или цену по издатој потврди са локација из става 1. овог члана.

Такси превозник је дужан да изда рачун кориснику услуге такси превоза за обављени превоз који садржи датум, релацију или километражу, цену превоза и који је потписан и оверен печатом превозника.

Члан 92.

Такси превоз може да се обавља само на територији јединице локалне самоуправе за коју такси превозник има издато важеће одобрење за обављање такси делатности.

Изузетно, такси превозник може да обави такси превоз преко или на територији јединице локалне самоуправе, од које нема издато важеће одобрење за обављање такси делатности, ако је такси превоз започет на територији јединице локалне самоуправе од које такси превозник има издато важеће одобрење за обављање делатности.

Такси превозник који обави превоз у смислу става 2. овог члана обавезан је да одмах по обављеном такси превозу уклони кровну ознаку и не може да пружа услуге такси превоза на територији јединице локалне самоуправе, од које нема издато важеће одобрење за обављање такси делатности.

Члан 93.

Привредни субјекти из члана 87. став 1. овог закона не могу било којом својом радњом која се односи на уступање на коришћење кровне ознаке са називом „ТАХИ”, уступање докумената са својим пословним именом, уступање такси дозволе, уступање такси возила и друго, да омогуће другим правним или физичким лицима која не испуњавају услове прописане овим законом и прописима донетим на основу овог закона, да обављају такси превоз.

Члан 94.

Јединица локалне самоуправе, прописује ближе услове за обављање такси превоза.

Јединица локалне самоуправе, у складу са саобраћајно-техничким условима, доноси програм којим дефинише организовање такси превоза у оквиру којег се одређује и оптималан број такси возила.

Саобраћајно-технички услови из става 2. овог члана дефинишу се у петогодишњем периоду, а на основу карактеристика превозних захтева-вожњи и стања техничког регулисања саобраћаја на територији јединице локалне самоуправе.

Јединица локалне самоуправе својом одлуком уређују посебне услове које треба да испуни превозник, карактеристике и обележја такси возила и начин обављања такси

превоза који нису дефинисани овим законом. Јединица локалне самоуправе својом одлуком утврђују и усклађују максималну цену у оквиру такси тарифе по којој се такси превоз мора обављати на њеној територији.

Таксиметар мора бити подешен искључиво у складу са одлуком из става 4. овог члана.

Општинска, односно градска управа, односно управа надлежна за послове саобраћаја води регистар такси возача, такси возила и кровних ознака.

Регистар из става 6. овог члана садржи нарочито: име и презиме такси возача, као податке о личности, број такси дозволе и регистарске таблице такси возила.

VI. МЕЂУНАРОДНИ ПРЕВОЗ

Члан 95.

Међународни превоз обавља се аутобусом који има искључиво места за седење и одвојен простор за смештај пртљага, произведеним после 1.10.1993. године.

Члан 96.

Домаћем превознику забрањено је обављање међународног линијског, посебног линијског и ванлинијског превоза путничким возилом.

Страном превознику забрањено је обављање међународног линијског, посебног линијског и ванлинијског превоза путничким возилом.

Члан 97.

На обављање међународног посебног линијског превоза примењују се одредбе чл. 84–86. овог закона.

Члан 98.

На територији Републике Србије забрањено је обављање каботаже.

1 . Међународни линијски превоз

Члан 99.

Линијски превоз обавља се на основу дозволе за линијски превоз.

Министарство доноси решење о издавању дозволе из става 1. овог члана.

Саставни део дозволе из става 1. овог члана је одобрени ред вожње.

Линијски превоз обавља се из насеља или насељених места која су унета у одобрене редове вожње.

Превозник може да користи само аутобуске станице и аутобуска стајалишта за међумесни превоз у насељима и насељеним местима из става 1. овог члана, а које је дужан да одреди у реду вожње.

У насељу или насељеном месту које је унето у одобрени ред вожње и које има аутобуску станицу превозник је дужан да одреди аутобуску станицу, а може да одреди и највише два аутобуска стајалишта.

Члан 100.

Дозвола за линијски превоз издаје се на име превозника и непреносива је.

Дозвола за линијски превоз издаје се са роком важења до пет година, осим ако потврђеним међународним споразумом није другачије одређено. У случају када са државом у којој се налази седиште страног превозника није закључен међународни

споразум, дозволе се издају са роком важења од једне године или на други период који Министарство договори са надлежним органом друге државе.

Министарство води регистар издатих дозвола за линијски превоз.

Министар прописује изглед и садржину обрасца захтева за издавање дозволе за линијски превоз за домаћег превозника, изглед и садржину обрасца дозволе за линијски превоз, садржину и начин вођења регистра издатих дозвола за линијски превоз.

Члан 101.

Министарство доноси решење о издавању дозволе за линијски превоз домаћем превознику на основу захтева за издавање дозволе за линијски превоз ако:

- 1) има лиценцу за међународни линијски превоз,
- 2) има одобрен ред вожње и
- 3) је постигнут договор са надлежним органом државе са којом се успоставља линија и држава преко чијих територија линија пролази.

Министарство може донети решење о издавању дозволе из става 1. овог члана на основу захтева два или више домаћих превозника која гласи на име свих превозника.

Министар доноси решење о одбијању захтева ако није испуњен неки од услова из става 1. овог члана.

Министар доноси решење из става 3. овог члана и у случају када надлежни орган друге државе у року од годину дана када је Министарство доставило захтев домаћег превозника не обавести Министарство о поступању по захтеву, осим ако потврђеним међународним споразумом није другачије одређено.

Решење из ст. 1, 2, 3. и 4. овог члана је коначно.

Члан 102.

Страни превозник подноси захтев за издавање дозволе за линијски превоз Министарству преко надлежног органа државе у којој се налази његово седиште.

Министарство доноси решење о издавању дозволе за линијски превоз страном превознику на основу захтева за издавање дозволе за линијски превоз ако је, уз поштовање начела узајамности, постигнут договор са надлежним органом државе са којом се успоставља линија и ако постоји сагласност држава преко чијих територија линија пролази.

У случају када надлежни орган државе седишта страног превозника предложи Министарству другог страног превозника који има намеру да обавља превоз уместо страног превозника коме је издата дозвола за линијски превоз, Министарство може донети решење о издавању дозволе за линијски превоз том превознику под истим условима под којим је издата важећа дозвола, уз сагласност домаћег превозника.

Дозволу из става 3. овог члана Министарство издаје када надлежни орган државе седишта страног превозника достави све примерке оригинала важеће дозволе.

Члан 103.

Подвозар је превозник који има лиценцу за међународни линијски превоз и који тај превоз обавља у име и за рачун превозника коме је издата дозвола.

Подвозар може да обавља линијски превоз на основу дозволе у којој је уписан, осим ако потврђеним међународним споразумом није другачије одређено.

Превозник коме је издата дозвола, а који намерава да обавља линијски превоз са подвозаром, дужан је да поднесе захтев за упис назива подвозара у дозволу.

Захтев из става 3. домаћи превозник подноси Министарству, а страни превозник преко надлежног органа државе у којој се налази његово седиште.

Министарство доноси решење којим одобрава домаћем превознику упис назива подвозара у дозволу, ако подвозар има лиценцу за међународни линијски превоз.

Министарство доноси решење којим одобрава страном превознику упис назива подвозара у дозволу уз сагласност домаћег превозника.

Министарство доноси решење о одбијању захтева ако није испуњен услов из ст. 5. и 6. овог члана.

Превозник коме је издата дозвола и подвозар морају имати седиште на територији исте државе, осим ако потврђеним међународним споразумом није другачије одређено.

Решење из ст. 5, 6. и 7. је коначно.

Члан 104.

Домаћи превозник доставља Министарству предлог реда вожње са захтевом да се предложени ред вожње усагласи са редовима вожње који су у поступку издавања дозволе за линијски превоз и са редовима вожње за које је издата дозвола.

Време поласка из почетне и крајње аутобуске станице, односно аутобуског стајалишта и време доласка и поласка на свим аутобуским станицама и аутобуским стајалиштима у реду вожње, мора бити усклађено са временом вожње примереним за безбедно одвијање саобраћаја.

Предлог реда вожње мора бити сачињен у складу са одредбама овог закона и прописима донетим на основу овог закона.

Члан 105.

Поступак усаглашавања предложених редова вожње домаћих превозника спроводи Министарство.

Министар прописује изглед и садржину обрасца реда вожње, поступак и услове усаглашавања предложених редова вожње.

Члан 106.

Министарство доноси решење којим се одобрава ред вожње ако се у спровођењу поступка усаглашавања предложени ред вожње усагласи са редовима вожње који су у поступку издавања дозволе за линијски превоз и са редовима вожње за које је издата дозвола.

Решење из става 1. овог члана доноси се са роком важења од 30 дана у коме је домаћи превозник дужан да поднесе захтев за издавање дозволе за линијски превоз.

Ред вожње сматраће се неусаглашеним ако домаћи превозник у року из става 2. овог члана не поднесе захтев за издавање дозволе за линијски превоз.

Министарство доноси решење којим се одбија захтев за утврђивање усаглашеног реда вожње ако се у поступку усаглашавања утврди да предложени ред вожње не испуњава услове утврђене прописом из члана 105. овог закона.

Решење из ст. 1. и 4. овог члана је коначно.

Члан 107.

Домаћем превознику коме је на основу члана 111. став 1. тач. 3, 4. и 5, односно страном превознику коме је на основу члана 112. став 1. тач. 3, 4. и 5. донето решење о одузимању дозволе за линијски превоз не може, у року од две године од дана достављања решења, бити одобрен ред вожње на истој линији.

Домаћем превознику коме је на основу члана 111. став 1. тач. 3, 4. и 5, односно страном превознику коме је на основу члана 112. став 1. тач. 3, 4. и 5. донето решење о одузимању дозволе за линијски превоз не може, у року од две године од дана достављања решења, бити одобрен ред вожње на линији, која је била успостављена са

одређеном државом, а чији ред вожње садржи више од 50% аутобуских станица, односно аутобуских стајалишта која је садржавао одобрени ред вожње који је саставни део дозволе која је одузета.

Члан 108.

Домаћи превозник коме је издата дозвола за линијски превоз, може поднети Министарству захтев за измену одобреног реда вожње или итинерера.

У поступку по захтеву из става 1. овог члана домаћи превозник користи прописани образац захтева за издавање дозволе за линијски превоз.

Министарство доноси решење о издавању дозволе за линијски превоз по захтеву из става 1. овог члана ако је постигнут договор са надлежним органом државе са којом је успостављена линија и држава преко чијих територија линија пролази и ако измена не захтева спровођење поступка усаглашавања.

Министарство спроводи поступак усаглашавања реда вожње ако измена из става 1. овог члана захтева спровођење поступка усаглашавања.

Поступак усаглашавања за измену одобреног реда вожње спроводи Министарство.

Министарство доноси решење којим се одбија захтев за измену одобреног реда вожње или итинерера ако није постигнут договор са надлежним органом државе са којом је успостављена линија и држава преко чијих територија линија пролази.

Решење из ст. 3. и 6. овог члана је коначно.

Члан 109.

Захтев за продужење важења дозволе за линијски превоз домаћи превозник подноси три месеца пре истека рока важења дозволе за линијски превоз на линији успостављеној са суседном државом, односно четири месеца пре истека рока важења дозволе за линијски превоз за остале успостављене линије.

Министарство доноси решење о издавању дозволе за линијски превоз домаћем превознику, односно страном превознику, по захтеву за продужење рока важења дозволе ако су испуњени услови из члана 101. став 1. овог закона.

У поступку за продужење важења дозволе за линијски превоз домаћи превозник користи прописани образац захтева за издавање дозволе за линијски превоз.

Министарство доноси решење којим се одбија захтев за издавање продужење рока важења дозволе ако нису испуњени услови из члана 101. став 1. овог закона.

Решење из ст. 2. и 4. овог члана је коначно.

Члан 110.

Министарство може да изда дозволу за линијски превоз домаћем, односно страном превознику, са роком важења не дужим од шест месеци, по захтеву за продужење рока важења дозволе за линијски превоз ако оцени да се поступак договарања са надлежним органима других држава преко чијих територија линија пролази не може окончати до рока који је потребан за несметан наставак обављања линијског превоза.

Члан 111.

Министарство доноси решење о одузимању дозволе за линијски превоз домаћем превознику ако:

1) је донето решење о одузимању лиценце за међународни линијски превоз путника;

2) орган надлежан за послове саобраћаја друге државе преко чије територије се обавља превоз одузме дозволу за линијски превоз коју је издао;

3) је донето привремено решење о одузимању дозволе јер је у вршењу инспекцијског надзора утврђено да је дозвола дата на коришћење другом превознику;

4) је у року важења дозволе за линијски превоз домаћем превознику на основу привременог решења републичког инспектора за друмски саобраћај којим је одузет примерак дозволе на истој линији донето решење о изрицању опомене и решење о изрицању упозорења да ће дозвола бити одузета;

5) је у року важења дозволе за линијски превоз превознику на основу правноснажне пресуде суда за прекршаје најмање 10 пута наплаћена новчана казна за извршење прекршаја установљених овим законом, односно прописима донетим на основу овог закона на истој линији.

Решење из става 1. овог члана је коначно.

Члан 112.

Министар доноси решење о одузимању дозволе за линијски превоз страном превознику ако:

1) је донето решење о одузимању дозволе за линијски превоз или је донето решење о престанку обављања превоза домаћем превознику, а страни превозник није поступио у складу са чланом 122. став 5;

2) надлежни орган државе са којом се успоставља линија, или надлежни органи држава преко чијих територија се планира обављање превоза одбију да издају дозволу домаћем превознику;

3) је донето привремено решење о одузимању дозволе за линијски превоз, јер је у вршењу инспекцијског надзора утврђено да је дозвола дата на коришћење другом превознику;

4) је у року важења дозволе за линијски превоз страном превознику на основу привременог решења републичког инспектора за друмски саобраћај којим је одузет примерак дозволе на истој линији донето решење о изрицању опомене и решење о изрицању упозорења да ће дозвола бити одузета;

5) је у року важења дозволе за линијски превоз превознику на основу правноснажне пресуде суда за прекршаје најмање 10 пута наплаћена новчана казна за извршење прекршаја установљених овим законом, односно прописима донетим на основу овог закона на истој линији.

Решење из става 1. овог члана је коначно.

Члан 113.

Решење о одузимању дозволе за линијски превоз страном превознику Министарство доставља надлежном органу државе са којом је била успостављена линија.

Члан 114.

Министарство доноси решење о одузимању дозвола за линијски превоз домаћем и страном превознику којима је дозвољено обављање превоза на истој линији, ако се превоз по одобреном реду вожње не обавља дуже од три месеца у континуитету.

Министарство доноси решење о одузимању дозвола за линијски превоз домаћем и страном превознику којима је дозвољено обављање превоза на истој линији, ако је број полазака по којима је обављен превоз мањи од 50% од укупног броја полазака по одобреном реду вожње.

Решење из ст. 1. и 2. овог члана је коначно.

Министарство доставља решење из ст. 1. и 2. овог члана страном превознику преко надлежног органа државе у којој се налази његово седиште.

Члан 115.

У аутобусу којим се обавља линијски превоз путника мора се налазити:

- 1) оригинал дозволе за линијски превоз са одобреним редом вожње и
- 2) важећи ценовник оверен печатом и потписом овлашћеног лица превозника.

У аутобусу којим страни превозник обавља превоз из става 1. овог члана мора се налазити и извод лиценце за међународни превоз путника издат у складу са националним законодавством државе седишта и уговор о раду, односно оверена фотокопија уговора о раду возача закљученог између возача који управља аутобусом и превозника, односно потврда да је возач у радном односу код превозника, са преводом на српски језик.

Члан 116.

Превозник је дужан да линијски превоз обавља у складу са дозволама за линијски превоз које је издало Министарство и надлежни органи држава преко чијих територија пролази линија, одобреним редом вожње и важећим ценовником.

Домаћи превозник дужан је да на линији за коју је издата дозвола за линијски превоз отпочне превоз, у року од 30 дана од дана достављања дозвола за линијски превоз, осим ако је уговором закљученим са страним превозником предвиђено да превоз отпочиње страни превозник.

Домаћи превозник не може било којом својом радњом која се односи на давање на коришћење дозволе за линијски превоз да омогући другим правним или физичким лицима која не испуњавају услове прописане овим законом да обављају међународни линијски превоз.

Члан 117.

У аутобусу којим се обавља линијски превоз, на предњој страни аутобуса, мора бити истакнут назив линије.

О отпочињању обављања линијског превоза домаћи, односно страни превозник обавештава кориснике превоза путем средстава јавног информисања или на други одговарајући начин.

Члан 118.

Домаћи превозник може истовремено да обавља међународни линијски превоз и међумесни превоз ако су итинерер међународног линијског превоза и аутобуске станице и аутобуска стајалишта унети у одобрени ред вожње на територији Републике Србије идентични са итинерером међумесног превоза и аутобуским станицама и аутобуским стајалиштима унетим у регистровани ред вожње.

Члан 119.

Линијски превоз може да се обавља као БИС превоз.

У аутобусу којим се обавља БИС превоз морају се налазити документа из члана 115. овог закона.

Члан 120.

Домаћи превозник дужан је два пута годишње да достави Министарству извештај о обављању линијског превоза по одобреном реду вожње.

Извештај из става 1. овог члана за првих шест месеци доставља се најкасније до 15. јула текуће године, а за других шест месеци најкасније до 15. јануара наредне године.

Министар прописује изглед и садржину обрасца извештаја из става 1. овог члана.

Члан 121.

Страни превозник дужан је да у обављању линијског превоза у транзиту преко територије Републике Србије има дозволу коју издаје Министарство.

Министарство доноси решење о издавању дозволе за линијски превоз у транзиту страном превознику на захтев надлежног органа државе седишта страног превозника у складу са потврђеним међународним споразумом.

Дозволу из става 1. Министарство издаје када надлежни орган државе седишта страног превозника изда дозволу за линијски превоз преко своје територије.

У обављању линијског превоза у транзиту преко територије Републике Србије страном превознику забрањено је укрцавање и искрцавање путника на територији Републике Србије.

Члан 122.

Домаћи превозник који намерава да престане да обавља линијски превоз за који му је издата дозвола за линијски превоз дужан је да, најмање 30 дана пре намераваног датума престанка обављања превоза, поднесе захтев за престанак обављања линијског превоза Министарству и у истом року обавести кориснике превоза путем средстава јавног информисања или на други одговарајући начин.

Министар доноси решење о престанку обављања превоза по захтеву из става 1. овог члана.

Решење из става 2. овог члана је коначно.

Домаћи превозник је дужан да у року од петнаест дана од престанка обављања превоза врати дозволе Министарству.

Министарство обавештава надлежни орган државе са којом је успостављена линија да је страни превозник дужан да, у року од три месеца од дана када је надлежни орган обавештен о решењу из става 2. овог члана, закључи уговор о кооперативном обављању линијског превоза са другим домаћим превозником који у истом року треба да поднесе захтев Министарству за издавање дозволе за линијски превоз и испуни све услове из члана 101. став 1. овог закона, осим услова усаглашеног реда вожње.

Члан 123.

У току важења дозволе за линијски превоз домаћи, односно страни превозник може привремено обуставити или изменити линијски превоз у случајевима:

1) прекида саобраћаја због више силе или извођења радова на реконструкцији пута;

2) због мера надлежног републичког, покрајинског, општинског или градског органа који непосредно утичу на ограничење саобраћаја, док те мере трају.

Домаћи, односно страни превозник је дужан да о обустави односно измени превоза из става 1. овог члана, без одлагања обавести Министарство, а путем средстава јавног информисања и кориснике превоза.

Члан 124.

Домаћи превозник је дужан да возачу који управља аутобусом којим се обавља међународни линијски превоз, обезбеди идентификациону исправу.

Управљање аутобусом којим се обавља међународни линијски превоз, без идентификационе исправе није дозвољено.

Идентификациона исправа садржи нарочито: име, презиме и фотографију возача, као податке о личности, пословно име превозника, печат и потпис овлашћеног лица превозника.

Члан 125.

На успостављање и обављање мултилатералног превоза примењују се одредбе чл. 95–124. овог закона

2 . Ванлинијски превоз

Члан 126.

Ванлинијски превоз, обавља се као повремени и наизменични превоз.

Повремени превоз обавља се као:

1) кружна вожња затворених врата - отпочиње и завршава се на територији државе у којој је седиште превозника, при чему се једна, односно више организованих група путника, превози истим аутобусом током целог путовања;

2) превоз организоване групе путника - од полазишта до одредишта и повратак празног аутобуса;

3) превоз организоване групе путника - одлазак празним, а повратак пуним аутобусом, ако је испуњен један од услова:

(1) да су путници претходно са истим превозником превезени на територију друге државе, где се поново укрцавају и превозе на територију државе седишта превозника;

(2) да је група организована на основу уговора о организовању путовања, који је закључен пре њиховог доласка на територију друге државе, где се укрцавају и превозе на територију државе седишта превозника;

(3) да су путници позвани да путују на територију државе седишта превозника, при чему трошкове превоза сноси правно или физичко лице које је упутило позив;

4) остали повремени превози.

Наизменични превоз обавља се као превоз организованих група путника за више туристичких путовања, од истог места поласка или места удаљеног највише до 50 км од места поласка до истог места одредишта или места удаљеног највише до 50 км од места одредишта, с тим што се свака група која је обавила путовање у одласку враћа у истом саставу, тако да се прва вожња у повратку и последња вожња у одласку, у низу наизменичних вожњи, обавља празним аутобусом.

Превоз из ст. 2. и 3. овог члана домаћи превозник обавља на основу путног листа, а страни превозник на основу дозволе за обављање одговарајуће врсте ванлинијског превоза и путног листа, осим ако је потврђеним међународним споразумом другачије предвиђено.

Превоз из става 2. тач. 1) и 2) овог члана страни превозник обавља на основу путног листа ако са државом седишта страног превозника није закључен међународни споразум.

Члан 127.

Захтев за издавање књиге путних листова домаћи превозник подноси Министарству.

Уз захтев из става 1. овог члана, домаћи превозник је дужан да достави фотокопију лиценце из члана 17. став 1. тачка 1), односно тачка 3) овог закона и књигу попуњених путних листова.

Министарство доноси решење о издавању књиге путних листова.

Министарство доноси решење о одбијању захтева за издавање књиге путних листова ако превозник не испуњава услове из става 2. овог члана.

Решење из ст. 3. и 4. овог члана је коначно.

Домаћи превозник не може било којом својом радњом која се односи на давање на коришћење путног листа да омогући другим правним или физичким лицима која не испуњавају услове прописане овим законом да обављају међународни ванлинијски превоз.

Члан 128.

Министарство прописује изглед и садржину књиге путних листова, изглед и садржину обрасца путног листа, као и начин попуњавања путног листа за домаћег превозника.

Члан 129.

Путни лист домаћи или страни превозник, пре поласка из полазишта попуњава, потписује, оверава и закључује у полазишту после укрцавања путника у аутобус.

Домаћи, односно страни превозник дужан је да на граничном прелазу да путни лист на оверу надлежном царинском органу Републике Србије.

Путни лист из става 1. овог члана надлежни царински орган Републике Србије на граничном прелазу оверава (стављањем печата, датума и потписа) домаћем, односно страном превознику приликом уласка у Републику Србију и приликом изласка из Републике Србије.

Члан 130.

Министарство издаје страном превознику дозволу за ванлинијски превоз у складу са условима прописаним овим законом и потврђеним међународним споразумом на основу захтева надлежног органа државе на чијој територији се налази његово седиште.

Уз захтев из става 1. овог члана страни превозник прилаже документацију из које се несумњиво може утврдити за коју врсту ванлинијског превоза се захтева дозвола.

Министарство доноси решење о издавању дозволе из става 1. овог члана или обавештава надлежни орган државе на чијој територији се налази седиште страног превозника да би обављањем захтеваног превоза били нарушени интереси домаћих превозника.

У случају да са државом из става 1. овог члана није закључен међународни споразум, Министарство може са надлежним органом те државе да договори да се за ванлинијски превоз изда дозвола.

Дозвола из ст. 1. и 3. овог члана издаје се на име превозника и непреносива је.

Решење из става 3. овог члана је коначно.

Члан 131.

У случају ванлинијског превоза, за који је потврђеним међународним споразумом предвиђено обављање на основу дозволе за ванлинијски превоз, а дозволе нису размењене са надлежним органом државе преко чије територије се обавља превоз, домаћи превозник доставља захтев за издавање дозволе за ванлинијски превоз том органу преко Министарства.

У случају да са државом из става 1. овог члана није закључен међународни споразум, Министарство може са надлежним органом те државе да договори да се за ванлинијски превоз изда дозвола.

Захтев из става 1. овог члана домаћи превозник подноси Министарству 30 дана пре отпочињања ванлинијског превоза, уз који се прилаже документација из које се несумњиво може утврдити за коју врсту ванлинијског превоза се захтева дозвола.

Члан 132.

Домаћи превозник подноси захтев за доделу дозволе за ванлинијски превоз за који је потврђеним међународним споразумом предвиђено обављање на основу дозволе за ванлинијски превоз, а дозволе су размењене са надлежним органом државе преко чије територије се обавља превоз.

Министар прописује услове додељивања дозвола за ванлинијски превоз домаћим превозницима и начин коришћења и раздуживања дозвола за ванлинијски превоз које су размењене са надлежним органом државе преко чије територије се обавља превоз.

Министар доноси решење о забрани додељивања дозвола за ванлинијски превоз у трајању од 30 дана до шест месеци ако утврди да домаћи превозник није користио и раздужио дозволе за ванлинијски превоз на начин утврђен прописом из става 2. овог члана.

Министар доноси решење којим се одбија захтев из става 1. овог члана ако је донето решење из става 3. овог члана.

Решење из ст. 3. и 4. овог члана је коначно.

Члан 133.

Министар прописује изглед и садржину обрасца дозволе за повремени превоз и обрасца дозволе за наизменични превоз.

Члан 134.

У аутобусу којим домаћи превозник обавља ванлинијски превоз мора се налазити:

- 1) путни лист попуњен на прописан начин,
- 2) уговор о превозу, односно документација из које се несумњиво може утврдити врста ванлинијског превоза и
- 3) на предњој страни аутобуса, истакнут натпис: "Ванлинијски превоз".

Члан 135.

У аутобусу којим страни превозник обавља ванлинијски превоз на територији Републике Србије мора се налазити:

- 1) оригинал дозволе за ванлинијски превоз,
- 2) попуњен путни лист,
- 3) оверен извод лиценце за међународни превоз путника, издата у складу са националним законодавством државе седишта и
- 4) уговор о раду, односно оверена фотокопија уговора о раду возача закљученог између возача који управља аутобусом и превозника, односно потврда да је возач у радном односу код превозника, са преводом на српски језик.

Члан 136.

У обављању ванлинијског превоза више организованих група путника истим аутобусом, за сваку групу попуњава се посебан путни лист.

Домаћи превозник дужан је да путни лист попуни на прописан начин и да превоз обавља у складу са попуњеним путним листом.

Страни превозник дужан је да ванлинијски превоз обавља у складу са издатом дозволом за ванлинијски превоз.

Страни превозник који обавља ванлинијски превоз за који је потврђеним међународним споразумом предвиђено да се обавља без дозволе, дужан је да превоз обавља у складу са попуњеним путним листом.

Забрањено је прецртавати и исправљати податке унете у путни лист.

Домаћи превозник је дужан да чува путни лист и уговор о превозу, односно документацију из које се несумњиво може утврдити врста ванлинијског превоза која је обављена на основу путног листа две године од дана обављеног превоза.

Члан 137.

Ако орган надлежан за послове саобраћаја државе на чијој територији је домаћи превозник обављао превоз у супротности са потврђеним међународним споразумом које је закључила Република Србија у области обављања међународног превоза путника, обавести Министарство о учињеним повредама, Министарство може предузети следеће административне мере:

- 1) опомену;
- 2) опомену са упозорењем да ће бити одузета дозвола за обављање међународног линијског превоза, односно изречена забрана обављања међународног ванлинијског превоза;
- 3) одузимање дозволе за обављање међународног линијског превоза у трајању од једног до три месеца;
- 4) одузимање дозволе за обављање међународног линијског превоза у трајању од годину дана;
- 5) забрана обављање међународног ванлинијског превоза у трајању од 30 дана до шест месеци, на територији државе на којој је прекршај учињен.

Министарство доноси решење о административним мерама из става 1. овог члана.

Против решења из става 2. овог члана може се изјавити жалба Влади.

VII. ПРЕВОЗ ЗА СОПСТВЕНЕ ПОТРЕБЕ

Члан 138.

Привредно друштво, друго правно лице или предузетник, може вршити превоз за сопствене потребе, без наплате услуге превоза, и то:

- 1) превоз својих запослених,
- 2) превоз чланова породице запослених за одлазак на одмор или рекреацију,
- 3) превоз лица за потребе обављања своје делатности.

Пољопривредник може вршити домаћи превоз за сопствене потребе, без наплате услуге превоза и то чланова породичног пољопривредног домаћинства и лица за потребе обављања своје делатности.

Члан 139.

Превозом за сопствене потребе, у смислу овог закона, сматра се и превоз лица који врше:

- 1) правна лица која имају своја одмаралишта када превозе своје госте;
- 2) установе у области здравствене и социјалне заштите кад превозе пацијенте,

односно кориснике;

3) установе у области културе, образовања и спортске организације као и удружења, заједнице и друге организације у тим областима, када превозе своје ученике, студенте, наставно особље, односно своје чланове.

Члан 140.

Домаће привредно друштво, друго правно лице, предузетник или пољопривредник може да врши домаћи превоз за сопствене потребе ако има аутобус или путничко возило у власништву или у лизингу.

Домаће привредно друштво, друго правно лице или предузетник може да врши међународни превоз за сопствене потребе ако има аутобус у власништву или у лизингу.

Домаће привредно друштво, друго правно лице или предузетник може да врши међународни превоз за сопствене потребе и аутобусом узетим у закуп, ако претходно испуни услов из става 2. овог члана.

Члан 141.

У аутобусу којим се врши домаћи превоз за сопствене потребе мора се налазити нумерисан и читко попуњен списак лица која се превозе, потписан од стране власника, односно имаоца аутобуса. Списак лица која се превозе мора бити закључен пре постављања аутобуса за укрцавање у полазишту.

Списак лица из става 1. овог члана чува се две године од дана извршеног превоза.

На предњој страни аутобуса, односно путничког возила, којим се врши домаћи превоз за сопствене потребе мора се налазити натпис: „Превоз за сопствене потребе“.

Члан 142.

За вршење међународног превоза за сопствене потребе, који се у начину обављања сматра међународним ванлинијским превозом, Министарство доноси решење о издавању књиге путних листова и решење о додели дозвола за ванлинијски превоз.

Решење о издавању књиге путних листова доноси се на начин прописан чланом 127. овог закона.

Решење о додели дозвола за ванлинијски превоз доноси се на начин прописан чл. 131. и 132. овог закона.

Члан 143.

Домаће привредно друштво, друго правно лице или предузетник може вршити међународни превоз за сопствене потребе ако је уписан у регистар привредних друштава, других правних лица и предузетника који врше међународни превоз за сопствене потребе.

Домаће привредно друштво, друго правно лице или предузетник подноси захтев за упис у регистар из става 1. овог члана Министарству.

Уз захтев из става 2. овог члана привредно друштво, друго правно лице или предузетник дужан је да достави:

1) оверену фотокопију важећег извода о упису у Регистар привредних субјеката и

2) оверену фотокопију саобраћајне дозволе, уговора о закупу или лизингу за аутобус.

Министарство доноси решење о упису у регистар ако су испуњени услови из става 3. овог члана.

Министарство доноси решење о одбијању захтева ако није испуњен неки од услова из става 3. овог члана.

На захтев привредног друштва, другог правног лица или предузетника, Министарство издаје потврду о упису у регистар привредних друштава, других правних лица и предузетника који врше међународни превоз за сопствене потребе.

Решење из ст. 4. и 5. је коначно.

Члан 144.

Министарство води регистар привредних друштава, других правних лица и предузетника који врше међународни превоз за сопствене потребе.

Министар прописује садржину и начин вођења регистра из става 1. овог члана.

Члан 145.

У аутобусу којим се врши међународни превоз за сопствене потребе мора се налазити оригинал потврде из члана 143. став 6. овог закона и прописно попуњен путни лист.

На предњој страни аутобуса којим се врши међународни превоз за сопствене потребе мора се налазити натпис: „Превоз за сопствене потребе“.

VIII. ИНСПЕКЦИЈСКИ НАДЗОР

Члан 146.

Инспекцијски надзор над применом овог закона, прописа донетих на основу овог закона и потврђених међународних споразума врши Министарство преко републичког инспектора за друмски саобраћај (у даљем тексту: Инспектор).

Члан 147.

Инспектор има право и дужност да у вршењу инспекцијског надзора:

1) прегледа аутобусе и путничка возила којима се обавља превоз у друмском саобраћају, контролише прописану документацију за аутобусе и путничка возила (путне налоге, изводе лиценце, уговоре о лизингу и закупу аутобуса и путничких возила, саобраћајне дозволе, потврде и другу документацију за аутобусе и путничка возила којима се обавља превоз);

2) прегледа аутобуске станице и аутобуска стајалишта и документацију пружаоца услуга која је у вези са обављањем делатности пружања станичних услуга;

3) контролише да ли је превозник престао да испуњава неки од услова на основу којих је издата лиценца за превоз;

4) контролише да ли је пружалац станичних услуга престао да испуњава неки од услова на основу којих је издата лиценца за пружање станичних услуга;

5) контролише регистроване редове вожње на основу којих се обавља домаћи линијски превоз, издате дозволе и путне листове на основу којих се обавља међународни превоз, уговоре о ванлинијском превозу са путним листовима, уговоре о посебном линијском превозу са списковима путника и другу документацију превозника у вези са обављањем делатности јавног превоза;

6) контролише спискове лица која имају право на превоз за сопствене потребе и другу документацију привредног друштва, другог правног лица, предузетника или пољопривредника у вези са вршењем превоза за сопствене потребе;

7) утврђује идентитет превозника, посаде возила и других одговорних лица за обављање превоза контролом пасоша, личних карата и других одговарајућих исправа;

- 8) контролише превозна документа у обављању јавног превоза и превоза за сопствене потребе;
- 9) контролише документацију привредних друштава, других правних лица или предузетника у вршењу послова који се односе на посредовање у закључивању уговора о превозу;
- 10) контролише превозне исправе корисника превоза.

Члан 148.

У вршењу инспекцијског надзора Инспектор је дужан и овлашћен да:

- 1) донесе привремено решење о одузимању лиценце за превоз и извода лиценце ако је домаћи превозник престао да испуњава услов пословног угледа из члана 21. став 1. тач. 2) и 3) овог закона;
- 2) поднесе захтев Министарству за одлучивање у складу са чланом 35. овог закона;
- 3) изда прекршајни налог за прекршаје установљене овим законом или прописом донетим на основу овог закона;
- 4) поднесе захтев за покретање прекршајног поступка за прекршаје установљене овим законом или прописом донетим на основу овог закона;
- 5) поднесе пријаву за привредни преступ установљен овим законом.

Министарство доноси решење о одузимању лиценце за превоз и извода лиценце најкасније у року од 30 дана од дана достављања привременог решења из става 1. тачка 1) овог члана.

Члан 149.

У вршењу инспекцијског надзора над обављањем домаћег превоза Инспектор је дужан и овлашћен да:

- 1) подноси захтев за брисање реда вожње, односно поласка из реда вожње када утврди да превозник не обавља линијски превоз у складу са регистрованим редом вожње;
- 2) нареди отклањање недостатака у погледу:
 - (1) испуњености прописаних услова за обављање јавног превоза и превоза за сопствене потребе;
 - (2) начина обављања јавног превоза и превоза за сопствене потребе;
 - (3) прописаних услова које мора да испуњава аутобуска станица и аутобуско стајалиште;
 - (4) придржавања важећег реда вожње;
 - (5) извршавања послова у обављању делатности пружања станичних услуга;
 - (6) послова у обављању делатности јавног превоза и
 - (7) извршавања задатака и послова посаде аутобуса, односно возача путничког возила;
- 3) забрани наплату станичних услуга пружаоцу услуга ако аутобуска станица престане да испуњава неки од услова прописаних законом и прописима донетим на основу овог закона;
- 4) пружаоцу услуга забрани наплату станичне услуге пријема и отпреме аутобуса домаћих превозника који користе аутобуску станицу, ако не измирује новчане обавезе према домаћим превозницима на начин прописан законом којим се уређују рокови измирења новчаних обавеза у комерцијалним трансакцијама док не измири новчане обавезе;
- 5) искључи аутобус или путничко возило домаћег превозника којим се превоз путника или лица обавља противно одредбама овог закона и прописа донетих на основу овог закона којима се уређује такси превоз, одреди место паркирања и одузме

саобраћајну дозволу и регистарске таблице у трајању од 10 дана, а у случају поновног искључивања аутобуса или путничког возила истог превозника, у трајању од 30 дана;

б) искључи аутобус или путничко возило привредног друштва, другог правног лица, предузетника или пољопривредника којим се превоз за сопствене потребе обавља противно одредбама овог закона, одреди место паркирања и одузме саобраћајну дозволу и регистарске таблице у трајању од 10 дана;

8) нареди превознику да у одређеном року отклони уочене недостатке и неправилности у раду, ако превозник обавља превоз путника супротно одредбама овог закона и прописа донетих на основу овог закона;

9) привремено одузме путничко возило којим се обавља такси превоз, а које је употребљено за извршење прекршаја или привредног преступа, до правоснажног окончања прекршајног, односно поступка за привредне преступе и изда потврду о одузимању путничког возила;

10) привремено одузме идентификациону исправу-такси дозволу до отклањања утврђене неправилности и изда потврду о одузимању исте.

Инспектор је дужан да без одлагања о предузетој мери из тач. 5) и 6) овог члана обавести Министарство унутрашњих послова.

Члан 150.

У вршењу инспекцијског надзора над обављањем међународног превоза Инспектор је дужан и овлашћен да:

1) искључи аутобус домаћег превозника ако се у аутобусу не налази извод лиценце или оригинал дозволе за линијски превоз са одобреним редом вожње или важећи ценовник оверен печатом и потписом овлашћеног лица или фотокопија обрасца пријаве возача у радни однос оверена печатом и потписом овлашћеног лица домаћег превозника, одреди место паркирања и одузме саобраћајну дозволу и регистарске таблице у трајању од 10 дана;

2) искључи аутобус или путничко возило домаћег привредног друштва, другог правног лица или предузетника којим се обавља превоз за сопствене потребе противно одредбама овог закона, одреди место паркирања и одузме саобраћајну дозволу и регистарске таблице у трајању од 10 дана;

3) забрани домаћем превознику даље превозење путника и аутобус са возачем спроведе на најближу аутобуску станицу где се путници могу искрцати ако не обавља превоз у складу са одредбама овог закона или одредбама потврђених међународних споразума;

4) доноси привремено решење о одузимању примерка дозволе за линијски превоз издату домаћем, односно страном превознику ако утврди да се дозвола због оштећења не може користити за обављање превоза;

5) доноси привремено решење о одузимању исправе домаћем превознику за коју је утврдио да није дозвола коју је издао орган надлежан за послове саобраћаја и забрани даље превозење путника, а аутобус са возачем спроведе на најближу аутобуску станицу где се путници могу искрцати;

б) доноси привремено решење о одузимању примерка дозволе за линијски превоз домаћем превознику ако утврди да обавља превоз користећи дозволу за линијски превоз која је издата на име другог превозника и поднесе захтев Министарству за доношење решења о одузимању дозволе превознику на чије име је издата дозвола;

7) доноси привремено решење о одузимању примерка дозволе за линијски превоз домаћем превознику, односно страном превознику ако утврди да превоз не обавља у складу са одобреним редом вожње;

8) забрани даље превозење лица на територији Републике Србије, при чему се лица могу искрцати на најближој аутобуској станици, а аутобус, односно путничко возило спроведе или упуту на гранични прелаз на коме је ушао или на најближи гранични прелаз ради изласка из земље ако обавља јавни превоз који је овим законом забрањен;

9) забрани страном превознику даље превозење путника на територији Републике Србије, при чему се путници могу искрцати на најближој аутобуској станици, а аутобус са возачем спроведе или упуту на гранични прелаз на коме је ушао или на најближи гранични прелаз ради изласка из земље ако не обавља превоз у складу са одредбама овог закона или одредбама потврђених међународних споразума;

10) доноси привремено решење о одузимању исправе страном превознику за коју је утврдио да није дозвола коју је издао орган надлежан за послове саобраћаја и забрани даље превозење путника, при чему се путници могу искрцати на најближој аутобуској станици, а аутобус са возачем спроведе или упуту на гранични прелаз на коме је ушао или на најближи гранични прелаз ради изласка из земље ако се у аутобусу не налази оригинал важеће дозволе или оригинал друге одговарајуће исправе за јавни превоз;

11) доноси привремено решење о одузимању примерка дозволе за линијски превоз страном превознику ако утврди да обавља превоз користећи дозволу за линијски превоз која је издата на име другог превозника и поднесе захтев Министарству за доношење решења о одузимању дозволе превознику на чије име је издата дозвола.

Министарство доноси решење о одузимању дозволе, односно о одузимању примерка дозволе, односно о одузимању исправе најкасније у року од 30 дана од дана достављања привременог решења из става 1. тач. 4), 5), 6), 10) и 11) овог члана.

Министарство доноси решење о изрицању опомене, односно решење о изрицању упозорења да ће дозвола бити одузета, најкасније у року од 30 дана од дана достављања привременог решења из става 1. тачка 7) овог члана.

Решење из ст. 2. и 3. овог члана је коначно.

Инспектор је дужан да без одлагања о предузетој мери из тач. 1) и 2) овог члана обавести Министарство унутрашњих послова.

Члан 151.

Забрањено је, за време трајања искључења, користити аутобус или путничко возило које је у вршењу инспекцијског надзора искључено из саобраћаја.

Превозник, привредно друштво, друго правно лице, предузетник или физичко лице, коме је у вршењу јавног превоза или превоза за сопствене потребе искључен аутобус или путничко возило, дужан је да на месту паркирања које му је одређено, обезбеди аутобус или путничко возило и плати трошкове паркирања аутобуса или путничког возила.

Члан 152.

Инспектор је дужан да Министарству поднесе захтев за доношење решења о забрани приступа на територију Републике Србије у трајању од три месеца до годину дана ако утврди да је страном превознику, у периоду од годину дана пре подношења захтева, више од пет пута изречена инспекцијска мера забране даљег превозења путника због прекршаја установљених овим законом, односно прописима донетим на основу овог закона, односно више од два пута наплаћена новчана казна због обављања каботаже.

Решење из става 2. овог члана је коначно.

О донетом решењу из става 2. овог члана Министарство обавештава надлежни орган државе на чијој територији се налази седиште страног превозника, Управу граничне полиције и Управу царина.

Члан 153.

У вршењу надзора над применом овог закона полицијски службеник на граничном прелазу дужан је и овлашћен да:

1) забрани улазак аутобуса са страним регистарским таблицама на територију Републике Србије ако се у аутобусу страног превозника не налази оригинал важеће дозволе за ванлинијски превоз и прописно попуњен путни лист, односно оригинал важеће дозволе за линијски превоз са одобреним редом вожње, осим ако је потврђеним међународним споразумом другачије предвиђено;

2) забрани излазак аутобуса са домаћим регистарским таблицама са територије Републике Србије ако се у аутобусу домаћег превозника не налази извод лиценце и оригинал дозволе за линијски превоз или путни лист попуњен на прописан;

3) забрани излазак аутобуса са домаћим регистарским таблицама са територије Републике Србије ако се у аутобусу привредног друштва, другог правног лица или предузетника који обавља превоз за сопствене потребе не налази потврда о упису о регистар привредних друштава, других правних лица или предузетника који обављају превоз за сопствене потребе и путни лист попуњен на прописан начин.

Орган надлежан за послове граничне полиције ће о забрани из става 1. овог члана без одлагања обавестити Министарство.

Министар, у сагласности са министром надлежним за послове граничне полиције, прописује садржину и начин вођења евиденције о путничким возилима домаћих и страних регистарских таблица која прелазе државну границу, а која имају најмање шест места за седење.

Члан 154.

Поверава се аутономној покрајини вршење послова инспекцијског надзора над применом овог закона и прописа донетих на основу овог закона у обављању линијског, посебног линијског и ванлинијског превоза у домаћем превозу и превоза за сопствене потребе лица у домаћем превозу, који отпочиње и који се завршава на итинереру на територији аутономне покрајине, као и у прегледу аутобуске станице и аутобуског стајалишта који се налазе на територији аутономне покрајине и у прегледу документације пружаоца станичних услуга у вези са обављањем делатности пружања станичних услуга.

Овлашћено лице аутономне покрајине у вршењу послова инспекцијског надзора над обављањем превоза и вршењем прегледа аутобуских станица и аутобуских стајалишта из става 1. овог члана има дужности и овлашћења из чл. 147, 148. и 149. овог закона.

Члан 155.

Поверава се општинској, односно градској управи, односно управи надлежној за послове саобраћаја вршење послова инспекцијског надзора над применом овог закона и прописа донетих на основу овог закона у обављању локалног превоза и то: ванлинијски превоз, посебан линијски превоз, превоз за сопствене потребе и такси превоз.

Овлашћено лице општинске, односно градске управе, односно управе надлежне за послове саобраћаја у вршењу послова инспекцијског надзора над применом овог закона и прописа донетих на основу овог закона, којима се уређује локални превоз, има дужности и овлашћења из чл. 147, 148. и 149. овог закона.

Члан 156.

Овлашћено лице општинске, односно градске управе, односно управе надлежне за послове саобраћаја у вршењу послова инспекцијског надзора над применом прописа којима се уређује градски и приградски превоз има дужности и овлашћења из чл. 147, 148. и 149. овог закона, осим дужности и овлашћења из 147. став 1. тачка 3, 148. став 1. тач. 1 и 2 и 149. став 1. тачка 1. и дужности и овлашћења у прегледу аутобуске станице и у прегледу документације пружаоца станичних услуга у вези са обављањем делатности пружања станичних услуга.

Члан 157.

Ако у вршењу послова инспекцијског надзора Инспектор, овлашћено лице аутономне покрајине и овлашћено лице општинске, односно градске управе, односно управе надлежне за послове саобраћаја утврди да лице које нема својство превозника, обавља јавни превоз који је овим законом забрањен дужан је и овлашћен да искључи путничко возило или аутобус одреди место паркирања и одузме саобраћајну дозволу и регистарске таблице у трајању од 90 дана, као и да поднесе захтев за покретање прекршајног поступка за прекршај из члана 169. став 1. тачка 1).

Инспектор, овлашћено лице аутономне покрајине и овлашћено лице општинске, односно градске управе, односно управе надлежне за послове саобраћаја је дужан да без одлагања о предузетој мери из става 1. овог члана обавести Министарство унутрашњих послова.

Члан 158.

Привремено одузето путничко возило којим се обавља такси превоз и које је употребљено за извршење прекршаја или привредног преступа чува се, до правоснажног окончања прекршајног, односно поступка за привредне преступе, о трошку власника, односно лица од кога је привремено одузето.

Ако је пресудом из става 1. овог члана одређено да ће се путничко возило продати, општинска, односно градска управа, односно управа надлежна за послове саобраћаја чији је инспектор привремено одузео путничко возило спроводи продају сходном применом пореских прописа.

Министар прописује начин одузимања, чувања и поступања са возилом из става 1. овог члана.

Члан 159.

Привредно друштво, друго правно лице, предузетник или физичко лице чији објекти или средства или особље, односно рад подлежу инспекцијском надзору, дужан је да инспектору омогући неометано вршење инспекцијског надзора и да без одлагања омогући увид у захтевану документацију и податке, као и несметан приступ објектима, средствима или особљу који су у вези са обављањем делатности превоза у друмском саобраћају.

Лица из става 1. овог члана дужна су да изврше наложене инспекцијске мере.

Члан 160.

Инспектор, односно овлашћено лице аутономне покрајине, општинске, односно градске управе, односно управе надлежне за послове у вршењу инспекцијског надзора, има право да зауставља и прегледа аутобусе и путничка возила којима се обавља превоз у друмском саобраћају, осим аутобуса и путничких возила Војске Србије, хитне помоћи и органа унутрашњих послова.

Аутобуси и путничка возила из става 1. овог члана заустављају се истицањем стоп таблеце.

Стоп таблица мора бити пресвучена рефлектујућом материјом или израђена на начин да се може осветлити сопственим извором светлости, који емитује светлост црвене боје.

Стоп таблица пресвучена рефлектујућом материјом има облик круга пречника најмање 12 cm и причвршћена је на одговарајућу дршку. Основа таблеце је жуте боје, са црвеном ивицом ширине најмање 2 cm.

Стоп таблица са сопственим извором светлости има облик круга пречника најмање 18 cm и причвршћена је на одговарајућу дршку. Основа је жуте боје, око које је црвена ивица ширине најмање 3 cm, чије су површине од рефлектујуће материје. Основа друге стране је беле боје пречника најмање 10 cm око које је црвена ивица ширине најмање 3 cm са рефлектујућом материјом. У ову основу је уграђено светлеће тело које може да емитује постојано, односно трепћуће светло црвене боје.

На основи стоп таблеце коју користи инспектор исписан је текст: "СТОП ИНСПЕКЦИЈА".

Члан 161.

Возач је дужан да заустави аутобус или путничко возило којим се обавља превоз у друмском саобраћају ако Инспектор, односно овлашћено лице аутономне покрајине, општинске, односно градске управе, односно управе надлежне за послове саобраћаја истакне саобраћајни знак прописан у члану 160. став 2. овог закона.

Члан 162.

Инспектор је дужан да у вршењу инспекцијског надзора има службену легитимацију која садржи инспекцијска овлашћења и службену значку.

Министар прописује изглед и садржину обрасца службене легитимације, односно изглед службене значке из става 1. овог члана.

Члан 163.

Инспектор је дужан да у вршењу инспекцијског надзора носи службено одело. Министар прописује изглед, садржину и коришћење службеног одела.

Члан 164.

Против решења Инспектора може се изјавити жалба Министру у року од осам дана од дана достављања.

Против решења овлашћеног лица аутономне покрајине, општинске, односно градске управе, односно управе надлежне за послове саобраћаја може се изјавити жалба Министарству у року од осам дана од дана достављања.

Жалба изјављена против решења из ст. 1. и 2. овог члана не одлаже извршење решења.

Члан 165.

За привредни преступ или прекршај установљен у овом закону који изврши страни превозник аутобусом којим обавља међународни превоз на територији Републике Србије одговара једнако као и домаћи превозник.

За прекршај установљен у овом закону који изврши возач страног превозника у обављању међународног превоза на територији Републике Србије одговара једнако као и возач домаћег превозника.

Члан 166.

Веродостојна исправа којом се доказује извршење прекршаја, односно привредног преступа у смислу овог закона, сматра се и:

- 1) видео или фото запис на коме се јасно могу видети: возило којим је извршен прекршај, регистарске таблице возила и битна обележја прекршаја, односно привредног преступа;
- 2) тахографски уложак или други запис са тахографског уређаја;
- 3) фотокопија документације у вези са превозом која се налази у аутобусу или путничком возилу.

IX. КАЗНЕНЕ ОДРЕДБЕ

Члан 167.

Новчаном казном од 300.000 до 1.000.000 динара казниће се за привредни преступ привредно друштво или друго правно лице ако:

- 1) се у путничком возилу којим се обавља превоз путника, односно лица, осим у путничком возилу којим се обавља такси превоз, налази таксиметар (члан 7);
- 2) обавља домаћи или међународни превоз, а нема лиценцу за обављање свих или појединих врста јавног превоза у друмском саобраћају (члан 15. став 1);
- 3) је дао на коришћење лиценцу за превоз или извод лиценце и омогућио другим правним или физичким лицима која не испуњавају услове прописане овим законом да обављају домаћи, односно међународни превоз (члан 16. став 3);
- 4) обавља врсту превоза за коју му није издата лиценца за превоз (члан 19. ст.1, 2. и 3);
- 5) обавља делатност пружања станичних услуга а нема лиценцу за обављање делатности пружања станичних услуга (члан 39. став 1);
- 6) је дао на коришћење лиценцу за пружање станичних услуга и омогућио другим правним или физичким лицима која не испуњавају услове прописане овим законом да обављају делатност пружања станичних услуга (члан 40. став 2);
- 7) не пружа услуге превозницима или путницима под једнаким условима или у складу са општим условима пословања аутобуских станица (члан 47. став 1);
- 8) не наплаћује станичне услуге у складу са категоријом аутобуске станице (члан 49. став 1);
- 9) пружа услуге превознику који обавља превоз, а нема регистровани ред вожње, односно нема дозволу за међународни линијски превоз (члан 52. став 1);
- 10) не води тачну евиденцију полазака и долазака аутобуса на прописаном обрасцу (члан 53. став 1);
- 11) било којом својом радњом која се односи на давање на коришћење регистрованог реда вожње омогући другим правним или физичким лицима која не испуњавају услове прописане овим законом да обављају међумесни превоз (члан 72);

12) било којом својом радњом која се односи на давање на коришћење путног листа омогући другим правним или физичким лицима која не испуњавају услове прописане овим законом да обављају домаћи ванлинијски превоз (члан 80. став б);

13) обавља такси превоз, а није му претежна делатност такси превоз или није регистрован у Регистру привредних субјеката за обављање такси делатности или нема одобрење општинске, односно градске управе, односно управе надлежне за послове саобраћаја за обављање такси превоза (члан 87. став 1);

14) било којом својом радњом која се односи на давање на коришћење дозволе за линијски превоз омогући другим правним или физичким лицима која не испуњавају услове прописане овим законом да обављају међународни линијски превоз (члан 116. став 3);

15) било којом својом радњом која се односи на давање на коришћење путног листа омогући другим правним или физичким лицима која не испуњавају услове прописане овим законом да обављају међународни ванлинијски превоз (члан 127. став б);

За привредни преступ из става 1. овог члана казниће се новчаном казном од 50.000 до 150.000 динара и одговорно лице у привредном друштву, односно у другом правном лицу.

За привредни преступ из става 1. овог члана може се одговорном лицу изрећи и заштитна мера забране вршења одређених дужности у трајању од шест месеци до две године у чијем је обављању извршена радња из става 1. овог члана.

За привредни преступ из става 1. тачка 13) овог члана обавезно се изриче и заштитна мера одузимања предмета - возила које је употребљено за извршење привредног преступа.

Члан 168.

Новчаном казном од 150.000 до 500.000 динара казниће се за прекршај предузетник ако:

1) се у путничком возилу којим се обавља превоз путника, односно лица, осим у путничком возилу којим се обавља такси превоз, налази таксиметар (члан 7);

2) обавља домаћи или међународни превоз, а нема лиценцу за обављање свих или појединих врста јавног превоза у друмском саобраћају (члан 15. став 1);

3) је дао на коришћење лиценцу за превоз или извод лиценце и омогућио другим правним или физичким лицима која не испуњавају услове прописане овим законом да обављају домаћи, односно међународни превоз (члан 16. став 3);

4) обавља врсту превоза за коју му није издата лиценца за превоз (члан 19. ст.1, 2. и 3);

5) обавља делатност пружања станичних услуга а нема лиценцу за обављање делатности пружања станичних услуга (члан 39. став 1);

6) је дао на коришћење лиценцу за пружање станичних услуга и омогућио другим правним или физичким лицима која не испуњавају услове прописане овим законом да обављају делатност пружања станичних услуга (члан 40. став 2);

7) не пружа услуге превозницима или путницима под једнаким условима или у складу са општим условима пословања аутобуских станица (члан 47. став 1);

8) не наплаћује станичне услуге у складу са категоријом аутобуске станице (члан 49. став 1);

9) пружа услуге превознику који обавља превоз, а нема регистровани ред вожње, односно нема дозволу за међународни линијски превоз (члан 52. став 1);

10) не води тачну евиденцију полазака и долазака аутобуса на прописаном обрасцу (члан 53. став 1);

11) било којом својом радњом која се односи на давање на коришћење регистрованог реда вожње омогући другим правним или физичким лицима која не испуњавају услове прописане овим законом да обављају међумесни превоз (члан 72);

12) било којом својом радњом која се односи на давање на коришћење путног листа омогући другим правним или физичким лицима која не испуњавају услове прописане овим законом да обављају домаћи ванлинијски превоз (члан 80. став б);

13) обавља такси превоз, а није му претежна делатност такси превоз или није регистрован у Регистру привредних субјеката за обављање такси делатности или нема одобрење општинске, односно градске управе, односно управе надлежне за послове саобраћаја за обављање такси превоза (члан 87. став 1);

14) било којом својом радњом која се односи на давање на коришћење дозволе за линијски превоз омогући другим правним или физичким лицима која не испуњавају услове прописане овим законом да обављају међународни линијски превоз (члан 116. став 3);

15) било којом својом радњом која се односи на давање на коришћење путног листа омогући другим правним или физичким лицима која не испуњавају услове прописане овим законом да обављају међународни ванлинијски превоз (члан 127. став б);

Новчаном казном од 50.000 до 150.000 динара казниће се физичко лице за прекршај из става 1. тач. 1), 2) и 13) овог члана.

За прекршај из става 1. овог члана може се предузетнику изрећи и заштитна мера забране вршења одређених делатности у трајању од шест месеци до две године у чијем је обављању извршена радња из става 1. овог члана.

За прекршај из става 1. тачка 13) овог члана обавезно се изриче и заштитна мера одузимања предмета - возила које је употребљено за извршење прекршаја.

Члан 169.

Новчаном казном од 300.000 до 1.000.000 динара казниће се за прекршај привредно друштво или друго правно лице ако:

1) обавља јавни превоз који је овим законом забрањен (члан 13);

2) се у седишту домаћег превозника не налази оригинал лиценце за превоз (члан 16. став 1);

3) се у аутобусу домаћег превозника за време обављања превоза не налази оригинал извода лиценце (члан 16. став 2);

4) не пријави промену података о условима на основу којих је издата лиценца за превоз у року од 15 дана од дана настале промене (члан 29. став 1);

5) не врати Министарству изводе лиценце који чине разлику између броја издатих извода лиценце и броја који одговара промењеним подацима (члан 29. став 2);

6) не врати Министарству лиценцу за превоз и изводе лиценце ако промењени подаци мењају садржину издате лиценце за превоз (члан 29. став 3);

7) се у седишту пружаоца услуга не налази оригинал лиценце за пружање станичних услуга (члан 40. став 1);

8) превознику не омогући несметан пријем, коришћење и отпрему аутобуса са перона аутобуске станице која је унета у регистровани, односно одобрен ред вожње (члан 51. став 3);

9) наплаћује станичне услуге превозницима и путницима а изречена му је инспекцијска мера забране наплате станичних услуга због тога што аутобуска станица не испуњава неки од прописаних услова (члан 54. став 5);

10) не пружа станичне услуге превозницима и путницима а изречена му је инспекцијска мера забране наплате станичних услуга због тога што аутобуска станица не испуњава неки од прописаних услова (члан 54. став 6);

11) наплаћује станичну услугу пријема и отпреме аутобуса а изречена му је инспекцијска мера забране наплате станичних услуга због не измиривања новчаних обавеза према домаћим превозницима (члан 55. став 1);

12) не омогући несметан пријем, коришћење и отпрему аутобуса са перона аутобуске станице која је унета у регистровани, односно одобрени ред вожње а изречена му је инспекцијска мера забране наплате станичних услуга због не измиривања новчаних обавеза према домаћим превозницима (члан 55. став 3);

13) продаје и издаје возне карте и друге превозне исправе у супротности са регистрованим, односно одобреним редом вожње и важећим ценовником (члан 56. став 4);

14) превоз по регистрованом реду вожње у међумесном превозу обавља превозник на чије пословно име није регистрован ред вожње, осим превозника коме је на основу члана 68. овог закона дозвољено привремено обављање међумесног превоза (члан 62. став 2);

15) у линијском превозу врши укрцавање и искрцавање путника у аутобус на аутобуским станицама, односно аутобуским стајалиштима која нису унета у регистровани ред вожње (члан 70. став 2);

16) престане да обавља међумесни превоз супротно одредби члана 75. став 1. овог закона.

17) се у аутобусу којим се обавља линијски превоз не налази регистровани ред вожње, односно фотокопија регистрованог реда вожње оверена печатом и потписом овлашћеног лица превозника (члан 76. тачка 1);

18) укрцавање и искрцавање путника у ванлинијском превозу врши на местима која нису утврђена уговором (члан 79. став 4);

19) путнике укрцава и искрцава на аутобуским стајалиштима (члан 79. став 5);

20) се у аутобусу којим се обавља ванлинијски превоз не налази примерак уговора на основу кога се обавља превоз или попуњен путни лист или на предњој страни аутобуса није истакнут натпис: "Ванлинијски превоз" (члан 83. став 1);

21) у обављању посебног линијског превоза који се обавља на основу писменог уговора и списка путника прима друге путнике (члан 84. став 1);

22) закључи уговор о обављању посебног линијског превоза са физичким лицем које није предузетник (члан 84. став 2);

23) врши укрцавање и искрцавање путника у посебном линијском превозу на местима која нису утврђена уговором (члан 84. став 5);

24) у аутобусу којим се обавља посебан линијски превоз не налази примерак уговора на основу кога се обавља превоз, списак путника за сваку појединачну вожњу којом се извршава уговор о посебном линијском превозу и на предњем делу аутобуса натпис: "Посебан линијски превоз" (члан 85. став 1);

25) у обављању посебног линијског превоза превози путнике без идентификационих возних исправа (члан 86. став 2);

26) не обавља такси превоз фабрички произведеним путничким возилом које има највише пет седишта рачунајући и седиште возача и најмање четворо врата или за које нису издате регистарске таблице чија регистарска ознака садржи латинична слова ТХ на задње две позиције или које није регистровано према месту седишта такси превозника (члан 88. став 1);

27) обавља такси превоз а није власник најмање једног регистрованог путничког возила (члан 88. став 2);

28) у путничком возилу којим се обавља такси превоз није на видном месту за корисника превоза уграђен исправан, баждарен и пломбиран таксиметар или није истакнут назив такси превозника (члан 89. став 1);

29) у путничком возилу којим се обавља такси превоз не налази такси дозвола, односно одобрење општинске, односно градске управе, односно управе надлежне за послове саобраћаја за обављање такси превоза (члан 89. став 2);

30) у путничком возилу којим се обавља такси превоз, а којим управља такси возач који је запослен код такси превозника за време обављања такси превоза не налази фотокопија обрасца пријаве такси возача у радни однос оверена печатом и потписом овлашћеног лица такси превозника (члан 89. став 3);

31) на крову путничког возила којим се обавља такси превоз није истакнут назив „ТАХИ” (члан 89. став 4);

32) путничким возилом којим се обавља такси превоз обавља линијски превоз (члан 90. став 1);

33) у делу путничког возила којим се обавља такси превоз намењеном за превоз путника смешта ствари које нису ручни пртљаг (члан 90. став 2);

34) користи аутобуска стајалишта која су одређена одлуком јединице локалне самоуправе за међумесни превоз путника (члан 90. став 3);

35) такси превоз обавља на територији јединице локалне самоуправе од које нема издато важеће одобрење за обављање такси делатности (члан 92. став 1);

36) по обављеном превозу из члана 92. став 2. не уклони кровну ознаку и пружа услуге такси превоза на територији јединице локалне самоуправе, од које нема издато важеће одобрење за обављање такси делатности (члан 92. став 3);

37) било којом својом радњом омогући другим правним или физичким лицима која не испуњавају услове прописане овим законом да обављају такси превоз (члан 93);

38) таксиметар није подешен у складу са одлуком из члана 94. став 4. (члан 94. став 5);

39) међународни превоз обавља аутобусом који не испуњава услове прописане одредбом члана 95;

40) обавља каботажу (члан 98);

41) се у аутобусу којим се обавља међународни линијски превоз путника на територији Републике Србије не налази оригинал дозволе за линијски превоз са одобреном редом вожње (члан 115. став 1. тачка 1);

42) не обавља линијски превоз у складу са дозволом за линијски превоз, односно са одобреним редом вожње и важећим ценовником (члан 116. став 1);

43) у обављању линијског превоза у транзиту преко територије Републике Србије нема дозволу коју издаје Министарство (члан 121. став 1);

44) престане да обавља линијски превоз супротно одредби члана 122. став 1. овог закона;

45) се аутобусу којим се обавља ванлинијски превоз не налази путни лист попуњен на прописан начин (члан 134. став 1. тачка 1);

46) се аутобусу којим се обавља ванлинијски превоз не налази оригинал дозволе за ванлинијски превоз (члан 135. став 1. тачка 1);

47) се у аутобусу којим се обавља ванлинијски превоз не налази попуњен путни лист (члан 135. став 1. тачка 2);

48) превоз за сопствене потребе обавља супротно одредби члана 138. став 1. овог закона;

49) се у аутобусу којим се врши међународни превоз за сопствене потребе не налази оригинал потврде из члана 143. став 6. овог закона или прописно попуњен путни лист (члан 145. став 1).

За прекршај из става 1. овог члана казниће се новчаном казном од 50.000 до 100.000 динара и одговорно лице у привредном друштву, односно у другом правном лицу.

Новчаном казном од 100.000 до 300.000 динара казниће се предузетник за прекршај из става 1. овог члана, осим за прекршај из става 1. тачка 1) овог члана.

Новчаном казном од 150.000 до 500.000 динара казниће се предузетник за прекршај из става 1. тачка 1) овог члана.

Новчаном казном од 50.000 до 150.000 динара казниће се физичко лице за прекршај из става 1. тачка 1) овог члана.

Новчаном казном од 30.000 до 100.000 динара казниће се физичко лице ако превоз за сопствене потребе обавља супротно одредби члана 138. став 2. овог закона.

За прекршај из става 1. тачка 1) овог члана обавезно се изриче и заштитна мера одузимања предмета - возила које је употребљено за извршење прекршаја.

Члан 170.

Новчаном казном од 200.000 до 600.000 динара казниће се за прекршај привредно друштво или друго правно лице ако:

1) аутобус, односно путничко возило којим се обавља превоз у друмском саобраћају није регистровано на територији Републике Србије (члан 4. став 2);

2) се у аутобусу, односно путничком возилу којим се обавља превоз у друмском саобраћају, не налази путни налог за аутобус, односно путничко возило или путни налог није попуњен на прописан начин, потписан од стране возача и потписан и оверен од стране овлашћеног лица (члан 5. став 1);

3) аутобус којим се обавља превоз у друмском саобраћају нема на бочним странама исписан назив превозника (члан 6. став 1);

4) су аутобуси узети у закуп којима се обавља домаћи и међународни јавни превоз, као и превоз за сопствене потребе дати у подзакуп (члан 8. став 1);

5) се аутобуси узети у лизинг којима се обавља домаћи и међународни јавни превоз, као и превоз за сопствене потребе користе супротно прописима којима се уређује посао лизинга моторних возила (члан 8. став 2);

6) возач нема лиценцу за обављање послова професионалног возача (члан 26. став 3);

7) се у пословним просторијама не налазе основни пословни документи, посебно рачуноводствени документи, документи о људским ресурсима, документи који садрже податке о времену вожње и времену одмора возача, путни налози, путни листови и други документи битни за обављање делатности јавног превоза (члан 27. став 2);

8) у року од осам дана од дана достављања решења о одузимању лиценце за превоз и извода лиценце не врати Министарству лиценцу за превоз и све примерке извода лиценце (члан 33. став 3);

9) не истакне на видном месту извод из реда вожње или опште услове међумесног превоза или опште услове пословања аутобуске станице (члан 47. став 2);

10) регистровани, односно одобрени ред вожње за сваку линију, као и важећи ценовник, не достави пружаоцима услуга на аутобуским станицама које су унете у ред вожње, најкасније пет дана пре почетка обављања превоза (члан 51. став 1);

11) путнику који има возну карту издату на аутобуској станици, прелазну возну карту, повратну возну карту или месечну возну карту не омогући несметан приступ аутобусу на перону (члан 51. став 4);

12) најкасније до десетог у месецу не достави извештај републичкој инспекцији за друмски саобраћај о необављању линијског превоза по регистрованим, односно одобреним редовима вожње, за претходни месец (члан 53. став 2);

13) за коришћење аутобуског стајалишта превозницима и путницима наплаћује накнаду (члан 54. став 3);

14) возне карте и друге превозне исправе за регистроване, односно одобрене редове вожње продаје и издаје ван места прописаних у члану 56. став 2. овог закона;

15) у домаћем превозу на аутобуској станици лицу, односно кориснику превоза, не омогући несметан приступ аутобусу на перону, у периоду до пет минута пре поласка аутобуса (члан 56. став 5);

16) се не придржава регистрованог реда вожње (члан 70. став 1);

17) у линијском превозу прими у аутобус број путника који је већи од броја расположивих места уписаних у саобраћајну дозволу (члан 71. став 1);

18) у току важења реда вожње привремено обустави или измени линијски превоз супротно одредби члана 73. став 1. овог закона;

19) пре почетка обуставе или измене линијског превоза о томе не обавести надлежни орган, односно кориснике превоза (члан 73. став 2);

20) се у аутобусу којим се обавља линијски превоз не налази важећи ценовник оверен печатом и потписом овлашћеног лица превозника (члан 76. тачка 2);

21) се у аутобусу којим се обавља линијски превоз не налазе општи услови међумесног превоза (члан 76. тачка 3);

22) на предњој страни аутобуса није истакнут назив линије према реду вожње, а у градском и приградском превозу и са стране поред улазних врата (члан 76. тачка 4);

23) уговор закључен између превозника и физичког лица које није предузетник, није оверен код органа надлежног за оверу. (члан 79. став 2);

24) у ванлинијском превозу закључи више од једног уговора за једну вожњу или уговор није нумерисан или је закључен са више корисника (члан 79. став 3);

25) уговор није сачињен читко или није закључен или оверен печатом и потписом овлашћеног лица превозника пре постављања аутобуса за укрцавање путника у полазишту (члан 79. став 6);

26) уговором о обављању посебног линијског превоза није утврђен превозни пут са утврђеним полазиштем и одредиштем или места укрцавања и искрцавања путника или план обављања превоза или цена превоза или уговор није нумерисан (члан 84. став 3);

27) се у путном листу налази већи број имена путника од броја расположивих места уписаних у саобраћајној дозволи аутобуса или није закључен и оверен посебно за сваку вожњу садржану у уговору о превозу (члан 83. став 4);

28) списак путника на основу кога се обавља посебан линијски превоз није попуњен читко, тачно и закључен и оверен печатом и потписом овлашћеног лица превозника (члан 84. став 7);

29) списак путника није попуњен читко, закључен и оверен печатом и потписом овлашћеног лица превозника, пре постављања аутобуса за укрцавање путника у полазишту (члан 85. став 2);

30) такси превозник приликом отпочињања превоза не укључи таксиметар или не преузме потврду о фиксној цени када превоз отпочиње са такси стајалишта на локацијама од посебног интереса за јединицу локалне самоуправе (члан 91. став 1);

31) такси превозник за извршену услугу превоза не наплаћује искључиво цену превоза у износу који показује таксиметар или цену из потврде о фиксној цени превоза у тренутку завршетка превоза (члан 91. став 2);

32) такси превозник не изда рачун кориснику услуге такси превоза за обављени превоз који садржи датум, релацију или километражу, цену превоза и који је потписан и оверен печатом превозника (члан 91. став 3);

33) на предњој страни аутобуса којим се обавља линијски превоз није истакнут назив линије (члан 117. став 1);

34) у року од петнаест дана од престанка обављања превоза не врати дозволе Министарству (члан 122. став 4);

35) у току важења дозволе за линијски превоз привремено обустави или измени линијски превоз супротно одредби члана 123. став 1. овог закона;

36) пре почетка обуставе или измене линијског превоза о томе не обавести Министарство, односно кориснике превоза (члан 123. став 2);

37) се у аутобусу не налази уговор о превозу, односно документација из које се несумњиво може утврдити врста ванлинијског превоза (члан 134. став 1. тачка 2);

38) на предњој страни аутобуса којим се обавља међународни ванлинијски превоз није истакнут натпис: "Ванлинијски превоз" (члан 134. став 1. тачка 3);

39) не обавља превоз у складу са попуњеним путним листом или путни лист не попуни на прописан начин (члан 136. став 2);

40) не обавља ванлинијски превоз у складу са издатом дозволом за ванлинијски превоз (члан 136. став 3);

41) не обавља у складу са попуњеним путним листом ванлинијски превоз за који је потврђеним међународним споразумом предвиђено да се обавља без дозволе (члан 136. став 4);

За прекршај из става 1. овог члана казниће се новчаном казном од 20.000 до 60.000 динара и одговорно лице у привредном друштву, односно у другом правном лицу.

Новчаном казном од 50.000 до 150.000 динара казниће се предузетник за прекршај из става 1. овог члана.

Новчаном казном од 10.000 до 30.000 динара казниће се физичко лице ако превоз обавља супротно одредби члана 4. став 2. овог закона.

Члан 171.

Новчаном казном од 100.000 до 300.000 динара казниће се за прекршај привредно друштво или друго правно лице ако:

1) издавање и вођење путних налога, као и евиденцију о издатима путним налозима не врши на прописан начин (члан 5. став 2);

2) се у аутобусу којим се обавља јавни превоз превозе лица и ствари чији превоз није дозвољен одредбом члана 14. овог закона;

3) не огласи неважећом изгубљену, украдену или уништену лиценцу за превоз, односно извод лиценце у „Службеном гласнику Републике Србије” или не обавести писменим путем Министарство (члан 30. став 1);

4) не истакне на видном месту извод из реда вожње или опште услове међумесног превоза или опште услове пословања аутобуске станице (члан 47. став 2);

5) извод из реда вожње не истакне на видном месту у аутобуској станици, најкасније два дана пре почетка обављања превоза (члан 51. став 2);

6) линијски превоз обавља супротно општим условима међумесног превоза (члан 58. став 1);

7) на захтев корисника превоза превозник и посада аутобуса не дају на увид опште услове међумесног превоза (члан 58. став 5);

8) се међумесни превоз обавља аутобусом који не испуњава услове прописане одредбама члана 59. овог закона;

9) не обезбеди превоз пртљага истовремено с превозом путника коме пртљак припада (члан 71. став 2);

10) Министарству не поднесе захтев за измену регистрованог реда вожње (члан 74. став 4);

11) не обезбеди возачу идентификациону исправу (члан 78. став 1);

12) не чува путни лист и уговор о превозу две године од дана обављеног превоза (члан 79. став 7);

13) уговор о превозу и списак путника не чува две године од дана обављеног превоза. (члан 84. став 8);

14) идентификациона возна исправа не садржи име, презиме и фотографију путника, назив корисника превоза, превозни пут, рок важења, потпис и печат издаваоца возне исправе (члан 86. став 3);

15) не достави Министарство извештај о обављању линијског превоза по одобреном реду вожње (члан 120. став 1);

16) не обезбеди возачу идентификациону исправу (члан 124. став 1);

17) у обављању ванлинијског превоза више организованих група путника истим аутобусом, за сваку групу није попуњен посебан путни лист (члан 136. став 1);

18) не чува путни лист и уговор о превозу, односно документацију из које се несумњиво може утврдити врста ванлинијског превоза која је обављена на основу путног листа две године од дана обављеног превоза (члан 136. став 6);

19) у аутобусу којим се врши домаћи превоз за сопствене потребе не налази нумерисан и читко попуњен списак лица која се превозе, потписан од стране власника, односно имаоца аутобуса или (члан 141. став 1);

20) списак лица која се превозе није закључен пре постављања аутобуса за укрцавање у полазишту (члан 141. став 1);

21) списак лица не чува две године од дана извршеног превоза (члан 141. став 2);

22) се на предњој страни аутобуса, односно путничког возила, којим се врши домаћи превоз за сопствене потребе не налази натпис „Превоз за сопствене потребе“ (члан 141. став 3);

23) се на предњој страни аутобуса којим се врши међународни превоз за сопствене потребе не налази натпис „Превоз за сопствене потребе“ (члан 145. став 3);

За прекршај из става 1. овог члана казниће се новчаном казном од 10.000 до 30.000 динара и одговорно лице у привредном друштву, односно у другом правном лицу.

Новчаном казном од 25.000 до 75.000 динара казниће се предузетник за прекршај из става 1. овог члана.

Члан 172.

Новчаном казном од 80.000 до 150.000 динара казниће се за прекршај возач ако не заустави аутобус, односно путничко возило којим се обавља превоз у друмском саобраћају када Инспектор истакне саобраћајни знак прописан у члану 160. став 2. овог закона (члан 161).

Члан 173.

Новчаном казном у фиксном износу од 100.000 динара казниће се за прекршај привредно друштво или друго правно лице ако:

1) се у аутобусу за време обављања превоза не налази фотокопија обрасца пријаве возача у радни однос оверена печатом и потписом овлашћеног лица превозника (члан 26. став 4);

2) не изда путнику читко попуњену, нумерисану возну карту за одређену релацију, са уписаним датумом путовања и ценом превоза, као и нумерисану потврду за превоз путничког пртљага (члан 56. став 1);

3) возач који управља аутобусом којим се обавља међумесни превоз нема идентификациону исправу (члан 78. став 2);

4) путни лист није закључен и оверен печатом и потписом овлашћеног лица превозника пре постављања аутобуса за укрцавање путника у полазишту или није попуњен читко и тачно (члан 83. став 2);

5) податке унете у путни лист прецртава или исправља (члан 83. став 3);

6) обавља међународни линијски или посебни линијски или ванлинијски превоз путничким возилом (члан 96. став 1);

7) обавља међународни линијски или посебни линијски или ванлинијски превоз путничким возилом (члан 96. став 2);

8) се у аутобусу којим се обавља међународни линијски превоз путника на територији Републике Србије не налази важећи ценовник оверен печатом и потписом овлашћеног лица превозника (члан 115. став 1. тачка 2);

9) се у аутобусу којим се обавља међународни линијски превоз путника на територији Републике Србије не налази извод лиценце за међународни превоз путника издат у складу са националним законодавством државе седишта или уговор о раду, односно оверена фотокопија уговора о раду возача закљученог између возача који управља аутобусом и превозника, односно потврда да је возач у радном односу код превозника, са преводом на српски језик (члан 115. став 2);

10) у обављању линијског превоза у транзиту преко територије Републике Србије укрцава и искрцава путнике на територији Републике Србије (члан 121. став 4)

11) возач који управља аутобусом којим се обавља међународни линијски превоз нема идентификациону исправу (члан 124. став 2);

12) путни лист не попуни, не потпише, не овери и не закључи у полазишту после укрцавања путника у аутобус, а пре поласка из полазишта (члан 129. став 1);

13) на граничном прелазу није дао путни лист на оверу надлежном царинском органу Републике Србије (члан 129. став 2);

14) се у аутобусу којим се обавља ванлинијски превоз не налази оверен извод лиценце за међународни превоз путника, издат у складу са националним законодавством државе седишта (члан 135. став 1. тачка 3);

15) се у аутобусу којим се обавља ванлинијски превоз на територији Републике Србије не налази уговор о раду, односно оверена фотокопија уговора о раду возача закљученог између возача који управља аутобусом и превозника, односно потврда да је возач у радном односу код превозника, са преводом на српски језик (члан 135. став 1. тачка 4);

16) податке унете у путни лист прецртава или исправља (члан 136. став 5);

17) за време трајања искључења, користити аутобус или путничко возило које је у вршењу инспекцијског надзора искључено из саобраћаја (члан 151. став 1);

За прекршај из става 1. овог члана казниће се новчаном казном у фиксном износу од 10.000 динара казниће се за прекршај одговорно лице у привредном друштву или другом правном лицу.

Новчаном казном у фиксном износу од 50.000 динара казниће се предузетник за прекршај из става 1. овог члана.

Новчаном казном у фиксном износу од 10.000 динара казниће се физичко лице за прекршај из става 1. овог члана.

Х. ПРЕЛАЗНЕ И ЗАВРШНЕ ОДРЕДБЕ

Члан 174.

Прописи за спровођење овог закона биће донети у року од две године од дана ступања на снагу овог закона, осим прописа из члана 158. став 3. овог закона који ће бити донет у року од три месеца од дана ступања на снагу овог закона.

Јединице локалне самоуправе дужна је да прописе за спровођење овог закона којима се уређује такси превоз донесе у року од три месеца од дана ступања на снагу овог закона.

Члан 175.

До доношења прописа из члана 174. овог закона примењиваће се прописи донети на основу Закона о превозу у друмском саобраћају („Службени гласник РС“, бр. 46/95, 66/01, 61/05, 91/05, 62/06 и 31/11) и Закона о међународном превозу у друмском саобраћају („Службени лист СРЈ“, бр. 60/98, 5/99, 44/99, 74/99 и 4/00 и „Службени гласник РС“, бр. 101/05 и 18/10), осим прописа којима се уређује превоз ствари у друмском саобраћају.

Члан 176.

Привредна друштва, друга правна лица и ~~и~~ предузетници који обављају делатност јавног превоза путника у друмском саобраћају и делатност пружања станичних услуга дужни су да своје пословање ускладе са овим законом у року од годину дана од дана почетка примене овог закона.

Правна лица и ~~и~~ предузетници који обављају делатност такси превоза дужни су да своје пословање ускладе са овим законом и прописима донетим на основу овог закона у року од три месеца од дана почетка примене одредаба овог закона којима се уређује такси превоз.

Члан 177.

Уверења, дозволе, решења, потврде издате до дана почетка примене овог закона важе до истека рока на који су издате, осим редова возње у међумесном превозу чији се рок важења продужава до 1. октобра текуће године у којој ће се поступак регистрације и овере редова возње спровести по овом закону, и решења о утврђивању испуњености услова за отпочињање и обављање линијског превоза путника у домаћем превозу чији се рок важења продужава у складу са одредбом члана 176. став 1. овог закона.

Уверења, дозволе, решења, потврде које су издате без рока важења, престају да важе истеком рока од годину дана од дана почетка примене овог закона.

Члан 178.

На поступке који нису окончани до дана почетка примене овог закона, примењиваће се одредбе закона по којем су започети.

Члан 179.

Привредна комора Србије дужна је да, по захтеву превозника, спроведе поступак провере усклађености важећих редова возње са Даљинаром за међумесни саобраћај („Службени гласник РС“, бр. 120/12, 2/14 и 3/14) и овери усклађене редове возње, најкасније до отпочињања поступка регистрације и овере редова возње по овом закону.

Важећи редови возње у међумесном превозу који нису усклађени са даљинаром до отпочињања поступка регистрације и овере редова возње по овом закону неће бити регистровани и оверени.

Члан 180.

Превозници на које је регистрован и оверен ред возње по основу уговора о заједничком обављању међумесног превоза, до отпочињања поступка регистрације и

овере редова возње по овом закону, могу да закључе писмени споразум којим ће утврдити међусобну поделу полазака, односно режима обављања превоза и региструју и овере на своје име ред возње измењен у складу са споразумом.

У случају да се не закључи споразум из става 1. овог члана, ред возње који је регистрован и оверен по основу уговора о заједничком обављању међумесног превоза регистроваће се и оверити на име превозника уговарача који поднесе захтев за регистрацију и оверу тог реда возње.

Члан 181.

Даном почетка примене овог закона престају да важе Закон о превозу у друмском саобраћају („Службени гласник РС“, бр. 46/95, 66/01, 61/05, 91/05, 62/06 и 31/11) и Закон о међународном превозу у друмском саобраћају („Службени лист СРЈ“, бр. 60/98, 5/99, 44/99, 74/99 и 4/00 и „Службени гласник РС“, бр. 101/05 и 18/10), осим одредаба којима се уређује превоз ствари у друмском саобраћају и казних одредаба које се односе на превоз ствари у друмском саобраћају.

Члан 182.

Овај закон ступа на снагу осмог дана од дана објављивања у „Службеном гласнику Републике Србије“, а примењује се по истеку две године од дана ступања на снагу овог закона.

Одредбе члана 13. и члана 157. овог закона примењују се даном ступања на снагу овог закона.

Члан 165. овог закона примењује се даном ступања на снагу овог закона за прекршаје установљене Законом о међународном превозу у друмском саобраћају („Службени лист СРЈ“, бр. 60/98, 5/99, 44/99, 74/99 и 4/00 и „Службени гласник РС“, бр. 101/05 и 18/10).

Члан 166. овог закона примењује се даном ступања на снагу овог закона за прекршаје установљене Законом о превозу у друмском саобраћају („Службени гласник РС“, бр. 46/95, 66/01, 61/05, 91/05, 62/06 и 31/11) и Законом о међународном превозу у друмском саобраћају („Службени лист СРЈ“, бр. 60/98, 5/99, 44/99, 74/99 и 4/00 и „Службени гласник РС“, бр. 101/05 и 18/10).

Одредбе овог закона којима се уређује такси превоз, инспекцијски надзор и казнене одредбе у обављању такси превоза примењују се по истеку три месеца од дана ступања на снагу овог закона.